

Cuvântul lui Dumnezeu

Nimeni nu se poate răscumpăra pe sine - răscumpărarea se face numai prin Iisus Hristos

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afiliere religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

++++++

Sursa: <https://www.bertha-dudde.org/ro>

Conținut

7862 Cei "legați" vor fi răscumpeați.....	4
Păcatul originar - motivul pentru lucrarea de răscumpeare a lui Iisus.....	6
8459 Iluminare despre spiritul originar și apostazie.....	6
8303 Lucrarea de răscumpeare și justificarea ei spirituală.....	7
Anularea vinovăției prin Iisus Hristos.....	9
2316 Iisus Hristos a recunoscut măreția vinovăției omului.....	9
7237 Nașterea lui Hristos.....	10
7238 Nașterea lui Hristos.....	11
7992 Liberul arbitru al omului Iisus.....	12
8349 Răscumpearea vinovăției păcatului prin sângele lui Iisus.....	13
Nu există răscumpeare de la sine - răscumpeare numai prin Iisus Hristos.....	15
2929 Ispășirea vinovăției fără lucrarea de răscumpeare a lui Hristos.....	15
6860 Fără Iisus Hristos nu există eliberare.....	15
7950 Numai răscumpearea prin Iisus Hristos.... Nici o răscumpeare de sine.....	16
Mântuirea în lumea de dincolo numai prin Iisus Hristos.....	18
6850 Iisus Hristos deschide poarta spre veșnicie.....	18
5153 Răscumpearea sufletelor din adâncuri prin Iisus Hristos.... Lumea cealaltă.....	18
6205 Ajutorul oamenilor pentru răscumpearea din abis.....	19
6423 Fericirea și mulțumirea sufletelor răscumpeate.....	20
Pașii omului spre mântuire - Credința și recunoașterea mântuirii prin Iisus Hristos - Folosirea harului.....	23
0466 Lucrarea de răscumpeare.... Credința în ea este necesară.....	23
6670 Recunoscându-l pe Iisus Hristos și folosindu-vă de haruri.....	24
6672 Folosirea harurilor lucrării de răscumpeare.....	24
Cereți iertarea vinovăției.....	26
3335 Vina păcatului.... Iertare.... Răscumpearea.... Crucea lui Hristos.....	26
7442 Iertarea păcatelor prin Iisus Hristos.....	27
Voința de răscumpeare.....	28
1611a Voința liberă este indispensabilă pentru mântuire.... (Propria răscumpeare).....	28
1611b Mijloace de har.... Rugăciune și bunăvoință.....	28
3280 Recunoașterea păcatului.... Voința de a deveni activ.....	29
7218 Au fost răscumpeați toți oamenii?.....	30
Slujind în dragoste.....	31
2084 Mântuirea prin slujirea în dragoste.... Trebuie să declare și voința liberă.....	31
3165 Fără dragoste nu există răscumpeare.... Forța vieții.....	31
5203 Ajutor pentru sufletele sărace.... Răscumpearea dragostei.....	32
Subordonarea voinței.....	34
1571 Răscumpearea de sine.... Dragoste.... Renunțarea la voință.....	34
2841 Predarea voinței singura cerer.....	34

Legătura cu Iisus Hristos.....	36
7489 Legătura cu Iisus Hristos.....	36
8063 Cerere spirituală: Rugăciune pentru har și putere.....	37
Întărirea voinței și furnizarea de putere prin Iisus Hristos.....	38
2779 Voința slăbită a omului... Semnificația lucrării de răscumpărare.....	38
7762 Întărirea voinței și furnizarea de putere prin Iisus.....	39
.....	40
1434 "Și lumea va fi izbăvită de tot păcatul...."	40
1834 Urmând pe Iisus.....	41
7852 Cunoașterea motivelor spirituale ale lucrării de mântuire.....	41

Cei "legați" vor fi răscumparați....

B.D. Nr. 7862

1. aprilie 1961

Ar trebui să vă deschideți inimile la iluminarea iubirii Mele de sus și veți primi o delicioasă cunoaștere spirituală, deoarece iubirea Mea se revarsă într-o inimă deschisă și, astfel, fluxul iubirii Mele este sinonim cu "adevărul de la Dumnezeu" care răsună în voi ca și Cuvântul Meu. Și astfel, de îndată ce adevărul divin vă va putea fi dăruit, veți recunoaște cu cea mai mare ușurință și Cuvântul Meu, care v-a fost rostit cândva cu sens spiritual.... Veți ști cum vreau să fie înțelese aceste cuvinte ale Mele:

Sunteți în legăturile adversarului Meu atâta timp cât nu aveți credință în divinul Răscumpărător Iisus Hristos, căci ați devenit proprietatea lui de bunăvoie, el are putere asupra voastră, nu sunteți liberi, ci creații legate de el.... Și dacă vreți să redeveniți liberi, atunci trebuie să fiți răscumparați de Cel care este mai puternic decât el și care i-a frânt puterea prin răstignirea Sa, care v-a răscumpărat pe voi, oamenii, de sub puterea lui cu sângele Său.... Acesta, Iisus Hristos, a rupt lanțurile, adversarul nu mai poate opune rezistență, deoarece El și-a dat viața pe cruce pentru a reda libertatea creaturilor legate, pentru a le "răscumpara"..... Dar această "răscumpărare" nu putea avea loc brusc, deoarece fiecare creatură care a ieșit din puterea și iubirea Mea avea voința sa liberă, care acum trebuie să decidă singură dacă dorește să se răscumpe de la stăpânul său din temniță, dacă vrea să scape de sub controlul său. Când i-am numit pe ucenicii Mei în slujba lor, când i-am instruit să meargă în lume pentru a vesti Evanghelia la toate națiunile, i-am instruit să menționeze actul Meu de mântuire, astfel încât oamenii să știe că am coborât pe Pământ pentru a le reda libertatea.... Eu Însumi i-am inițiat pe discipolii Mei în planul Meu de Mântuire, i-am informat că oamenii erau "legați" și în puterea adversarului dacă nu luau calea spre Mine, că Eu îi voi elibera de sub puterea lui.... I-am instruit pe ucenicii Mei să își exercite slujirea și, la rândul lor, să îi instruiască pe semenii lor pe ce cale trebuiau să o ia pentru a scăpa de robie, pentru a se elibera de lanțurile adversarului Meu...., deoarece ei trebuiau să fie activi în locul Meu, pentru că Eu am trăit pe Pământ ca ființă umană doar pentru o perioadă scurtă de timp, chiar și numai cu scopul final de a-i răscumpara pe oameni. Dar oricine a profitat în deplină cunoștință de cauză de binecuvântările actului Meu de Mântuire a fost determinat de ucenicii Mei să-și schimbe voința, iar întoarcerea sa la Mine era acum și ea garantată, el a luat calea cea bună pe Pământ și această cale era acum decisivă și pentru eternitate.... Voi, oamenii, trebuie să înțelegeți că sunteți încă "legați" atunci când vă întrupați pe Pământ ca ființe umane și că urmați această cale pământească pentru a găsi calea de ieșire din această robie. Totuși, din acest motiv, trebuie să știi și că ești legat și cine te ține legat.... Și, din nou, trebuie să știți că există Cineva care vă poate elibera din robie și ce trebuie să faceți pentru a deveni liberi. Cunoașterea acestui lucru vă este transmisă prin Cuvântul Meu, pe care adevărații Mei slujitori vi-l vestesc. Iar acești slujitori trebuie să fie învățați de Mine Însumi, pentru ca ei să vă poată împărtăși cunoștințele adevărate.... Iar instrucțiunile

Mele pentru acești slujitori vor fi întotdeauna să facă cunoscută voința Mea oamenilor. Și oricine îi ascultă pe acești slujitori și mesageri îi va lăsa să-i arate calea care duce la libertate..... Căci slujitorii Mei îi vor arăta lui pe Iisus Hristos, care singur îi poate elibera de puterea potrivnicului, care poate dezlega lanțurile sale, pentru că El a rupt puterea potrivnicului prin moartea Sa pe cruce..... Numai El răscumpără, numai El îi eliberează și El este Cel care va fi proclamat de slujitorii și reprezentanții Mei pe Pământ. Și de aceea, munca lor este de asemenea binecuvântată, pentru că prin serviciul lor pentru Mine pot arăta oamenilor calea spre libertate, care sunt deci dispuși să o urmeze....

Amin

Păcatul originar - motivul pentru lucrarea de răscumpărare a lui Iisus

Iluminare despre spiritul originar și apostazie....

B.D. Nr. 8459

5. aprilie 1963

Toată grija Mea vă aparține vouă, care vreți să Mă slujiți în ultimul timp, înainte de sfârșit. Pentru că încă mai aveți de corectat multe erori pe care vi le dezvălui și de aceea vă dau mijloacele de acțiune împotriva lor, ceea ce nu ați putea face niciodată fără aportul Cuvântului Meu de sus. Știu unde gândirea oamenilor este încă confuză, știu unde s-au înrădăcinat în ei opinii la care nu vor să renunțe cu bucurie și care, totuși, nu corespund adevărului. Dar Eu vreau să dau tuturor o lumină, vreau să luminez gândirea celor care sunt însărcinați de Mine să răspândească adevărul. Nu pot să vă dau decât aceeași explicație: Ați fost cândva ființe emanate de Mine, care nu și-au îndeplinit destinul pentru că Mi s-au opus. Ceea ce am emanat acum ca forță au fost creaturi care erau conștiente de Mine, capabile să gândească și înzestrate cu liberul arbitru.... deci nu lucrări moarte, ci au avut viață în ele, căci puterea Mea, care a fost substanța lor inițială, este și rămâne ceva viu care îndeamnă la o activitate constantă.... Astfel, am dat acestei forțe forma unor ființe, care, totuși, trebuie înțeleasă în sens spiritual, căci ei au putut să se privească unii pe alții ca pe cele mai glorioase creaturi în cea mai strălucitoare lumină.... Fiecare ființă emanată a fost de asemenea o ființă pentru sine.... a fost pusă deoparte ca fiind independentă și a fost permanent străbătută de puterea dragostei Mele.... Erau imagini ale Mele, erau miniaturi ale propriei Mele ființe, care puteau lucra independent în forță și lumină și se aflau în cea mai înaltă perfecțiune, deoarece numai perfecțiunea putea ieși din Mine. Și aceste ființe s-au îndepărtat de Mine, prin voința lor liberă s-au transformat în opusul lor, și-au pierdut perfecțiunea, au devenit imperfecte și nenorocite, pentru că au respins lumina divină a iubirii care strălucea prin ele și, în consecință, s-au lipsit de divinitate. Dar ființele au continuat să existe, doar că și-au dăruit iubirea, iar acest lucru a fost posibil deoarece, ca dovadă a originii lor divine, ele posedau și liberul arbitru, care se putea dezvolta în toate direcțiile și care se exprima în sens opus lui Dumnezeu. Ființa nu a făcut decât să respingă forța iubirii lui Dumnezeu, deci iluminarea Mea constantă a iubirii, iar acest lucru a însemnat căderea ei în cel mai adânc abis, deoarece a devenit incapabilă de activitate și s-a împietrit în substanța sa.... Astfel, ființa creată cândva de Mine în toată perfecțiunea s-a îndepărtat de bună voie de Mine și s-a străduit tot mai mult spre abis.... Această apostazie a spiritelor de la Mine v-a fost explicată în repetate rânduri și știți în ce a constat această apostazie de la Mine: Că dragostea Mea a fost respinsă.... Astfel, ființa s-a făcut incapabilă de activitate.... Dar cum ființa în sine era o forță emanată din Mine, care nu putea rămâne inactivă, această forță trebuia să aibă efect într-un alt mod, și acest lucru a fost posibil prin transformarea acestei forțe în creație.... și prin faptul că acum este activă conform voinței Mele.... Astfel, ființa căzută a desfășurat o activitate de servire într-o formă diferită în legea constrângerii.... Ceea ce trece legat prin lucrările creației în scopul unei ascensiuni lente spre înălțime este creatura spirituală căzută care a ieșit cândva din Mine.... Este ființa pe care am creat-o ca fiind extrem de perfectă, pe care am făcut-o independentă după chipul Meu și care acum, pe o cale agonizantă de întoarcere într-un timp infinit de lung, trebuie să se remodeleze pentru a redeveni ceea ce a fost la început.... Un răspuns mai clar nu vă poate fi dat atunci când vă întrebați unde a rămas "spiritul" atunci când ființa a căzut.... Despre ce spirit vorbești?... Eu am creat ființe spirituale, iar ele s-au îndepărtat de Mine. Astfel, sufletul nu este "sufletul unui spirit", ci sufletul însuși este spiritul originar, odată căzut, care se întrupează în ființa umană pentru ultima perfecțiune.... Iar dacă un spirit necăzut se întrupează într-o ființă umană, atunci sufletul ei este tocmai acest spirit originar, dar nu doar o parte din el.... Faptul că toate spiritele căzute sunt permanent îngrijite pe parcursul întregului proces de întoarcere de către ființe de lumină care au intrat complet în voința Mea în timpul testării lor vă este explicat în repetate rânduri, deoarece ele își găsesc fericirea în a contribui la întoarcerea finală a ființei căzute, iar

dragostea lor copleșitoare are grijă în mod constant de toate creaturile și asigură mereu noi învelișuri care permit ascensiunea ființei căzute. Căci iubirea va fi mereu activă în voința Mea și, prin urmare, va curge constant și spre imperfect, astfel încât acesta se va schimba conștient în timpul vieții pământești și va redeveni ceea ce a fost la început. Iar această transformare nu se realizează, așadar, decât prin iubire, pe care ființa ca ființă umană trebuie să o aprindă pentru a regăsi unitatea cu Mine, ceea ce face din ea o ființă fericită pentru eternitate....

Amin

Lucrarea de răscumpărare și justificarea ei spirituală....

B.D. Nr. 8303

19. octombrie 1962

De nenumărate ori vi se dau informații despre misiunea omului Iisus pe Pământ, pentru că tocmai despre aceasta v-au fost date cunoștințe atât de insuficiente de către cei care se cred chemați să vă instruiască, dar care nu au pătruns ei înșiși în cunoașterea mai profundă.... de aceea și ei sunt prea puțin luminați în legătură cu actul mântuirii și cu rațiunea sa spirituală pentru a-i putea instrui pe semenii lor. Și astfel, oamenii nu l-au înțeles niciodată cum trebuie și de aceea nu cunosc nici marea semnificație a actului de Mântuire pentru întreaga omenire.... Ei nu știu că întregul scop al vieții pământești rămâne neîmplinit dacă nu iau calea spre cruce, spre Răscumpărătorul divin Iisus Hristos. Oamenii nu știu că motivul existenței lor umane pe acest Pământ este marele păcat primordial al apostaziei anterioare a spiritelor față de Dumnezeu.... că întregul Pământ, precum și toate creațiile din univers au fost doar consecința acestei căderi în păcat și că aceste creații au doar scopul de a întoarce din nou spiritele căzute la Dumnezeu..... Căci acesta trece prin creațiile dizolvate în nenumărate particule și astfel își croiește încet drumul înapoi spre Dumnezeu..... Într-adevăr, este o stare de nedescris în care se găsește spiritualul în timpul călătoriei sale de întoarcere, căci este lipsit de libertate și de putere și, deși spiritualul dizolvat este lipsit de conștiința eu-lui, spiritualul simte totuși agonia izgonirii în lucrările creației, căci înainte de apostazia sa față de Dumnezeu se mișca în deplină libertate, iar pentru spiritual orice robie este o stare de agonie. Chinurile incomensurabile ale izgonirii în formă.... fie că este vorba de lumea rocilor și a plantelor sau de lumea animalelor, prin care trebuie să rățăcească.... nu sunt suficiente pentru a răscumpăra imensa vină pe care ființele spirituale au comis-o prin răzvrătirea lor împotriva lui Dumnezeu, deoarece ființele aveau cea mai strălucită cunoaștere, știau despre ieșirea lor și erau permanent pătrunse de iubirea lui Dumnezeu, Care le-a dăruit astfel o fericire incomensurabilă. Și, conștiente de rezultatul lor, au respins această forță a iubirii și astfel au căzut în întuneric.... Prin urmare, acest mare păcat primordial nu a putut fi ispășit prin chinuri oricât de mari în starea de exil.... Și, prin urmare, intrarea în împărăția luminii ar fi fost veșnic refuzată acelor ființe căzute, dacă răsplata vinovăției nu ar fi fost preluată de o Ființă de Lumină, Care S-a oferit pe Sine Însuși în iubire pentru frații căzuți, pentru a efectua lucrarea de ispășire.... Astfel această ființă de lumină.... a unui spirit primordial necăzut, Care S-a întrupat pe Pământ în omul Iisus.... ceea ce a vrut să realizeze a fost o lucrare unică de milă, deoarece a coborât din lumină în sferele întunecate ale ființelor spirituale care deveniseră păcătoase, a coborât în împărăția adversarului lui Dumnezeu, Lucifer, spiritul primordial căzut prima dată, Care și-a ținut adepții legați și a cerut un preț de cumpărare enorm pentru fiecare suflet.... Iar acest preț de cumpărare a fost plătit de omul Iisus prin lucrarea Sa de răscumpărare, printr-un parcurs de suferință și chinuri incomensurabile, care s-a încheiat cu moartea pe cruce.... Prin urmare, El a ispășit marele păcat primordial al spiritelor căzute odinioară și, de asemenea, păcatul tuturor oamenilor de pe Pământ, ale cărui consecințe au fost apartenența lor la adversarul lui Dumnezeu.... El a săvârșit o lucrare unică de milostenie, și a putut să o facă doar pentru că era plin de iubire, pentru că S-a modelat ca om pe Pământ în așa fel încât Eternul Dumnezeu.... însăși Iubirea.... a putut să se sălășluiască în El, că L-a pătruns complet cu puterea iubirii și că această iubire a oferit acum și jertfa.... pe care, însă, fiecare ființă umană trebuie să o accepte acum de bună voie pentru a se elibera de puterea adversarului.... Căci ființa umană este spiritualul care se întoarce la Dumnezeu prin lucrările creației, care s-a adunat din nou în particulele sale individuale și i s-a permis să se întrupeze ca suflet în ființa umană pentru a parcurge acum în mod conștient și ultima porțiune a drumului de întoarcere și pentru a accepta acum în mod conștient și ajutorul lui Iisus

Hristos, fără de care strădania sa spre înalt ar rămâne fără succes. Nici o ființă umană nu poate și nu trebuie să treacă pe lângă Iisus Hristos, deoarece nu există eliberare de sub puterea adversarului de către Dumnezeu fără El, Care l-a învins pe adversar prin moartea Sa pe cruce și care acum smulge de la el orice suflet care ia de bunăvoie drumul crucii, care îi cere lui Iisus iertarea vinovăției sale și ajutor pentru a se întoarce la Tatăl. Această cunoaștere a semnificației actului de Mântuire trebuie transmisă oamenilor, numai atunci ei se vor întoarce de bunăvoie la El și cu ajutorul Lui își vor atinge și ei scopul, se vor întoarce în casa Tatălui lor, la Dumnezeul și Creatorul lor, iar acum vor rămâne și ei cu El în veșnicie....

Amin

Anularea vinovăției prin Iisus Hristos

Iisus Hristos a recunoscut măreția vinovăției omului....

B.D. Nr. 2316
28. aprilie 1942

Voi, oamenii, nu puteți evalua magnitudinea vinovăției voastre față de Dumnezeu și, prin urmare, actul de mântuire al lui Hristos nu vă poate fi clarificat în toată semnificația sa până când nu ați pătruns în cunoașterea spirituală. Și de aceea voința de respingere este adesea atât de puternică, deoarece ideea de răscumpărare nu este compatibilă cu sentimentul puternic dezvoltat de libertate al ființei umane. Astfel, omul nu recunoaște constrângerea voinței sale atâta timp cât îi lipsește cunoașterea ei.... În consecință, el nu-L recunoaște nici pe Cel care l-a răscumpărat din robie, pentru că nu trăiește starea de robie de pe Pământ ca pe un chin, deoarece, până la urmă, are liberul arbitru. El nu știe că nu s-ar putea elibera din această stare de legare pentru veșnicii dacă Iisus Hristos nu ar fi săvârșit actul de mântuire pentru el prin moartea Sa pe cruce. El nu știe despre puterea răului, care are o mare influență asupra voinței sale atâta timp cât rămâne pe Pământ, și că, în ciuda liberului său arbitru, cade pradă acestei influențe pentru că el însuși este prea slab pentru a se putea împotrivi acesteia. Și el nu știe despre efectul, despre consecințele îngrozitoare ale unui eșec al acestei voințe libere.... El nu știe că adversarul îl va pune din nou în lanțuri pentru veșnicii și că va trebui să lăncezească în chinuri insuportabile în lumea de dincolo, dacă va trebui să ispășească greșeala trecută împotriva lui Dumnezeu Însuși, căci nu cunoaște amploarea vinovăției sale.... Iisus Hristos a recunoscut însă acest lucru ca ființă umană, adică ființa umană Iisus, prin modul Său de viață în iubire, a pătruns în cea mai profundă cunoaștere a stării originare a întregii ființe, a fărădelegii extrem de mari și a efectului ei, încât a recunoscut voința slabă a ființei umane și lipsa ei de rezistență față de dușmanul sufletului său. Și a vrut să-i ajute pe oameni să-și dezvolte o voință puternică, care să reziste tentațiilor dușmanului și să poată folosi timpul schimbării sale pământești pentru eliberarea definitivă de el și de puterea sa, adică de influența sa. Și pentru a cumpăra această voință sporită pentru oameni, El și-a dat viața pe cruce. Sângele Său a fost prețul de cumpărare care trebuia să aducă răscumpărarea oamenilor din cele mai mari adversități, pe care El, în perfecțiunea Sa, le-a trecut cu vederea și, prin urmare, a vrut să le îndepărteze de fiecare ființă umană. Iubirea Sa copleșitoare a vrut să reducă suferința sufletelor neîmpăcate de dincolo, căci știa că nici o ființă umană nu se poate elibera pe Pământ de cumplita vină cu care ființa s-a împovărat din cauza apostaziei sale de la Dumnezeu. Recunoașterea acestei vinovății a împins voința Sa în cea mai mare activitate și a realizat o lucrare pe care nici o ființă umană nu a fost dispusă să o realizeze până atunci, pentru că cerea cea mai profundă iubire și pe care nici o ființă umană nu a fost capabilă să o realizeze până atunci, pentru că acest act de mântuire a necesitat o voință imensă pe care omul Iisus a adus-o la cea mai înaltă dezvoltare prin activitatea Sa de iubire și prin modul Său de viață. Și întreaga omenire urma să participe la această lucrare de răscumpărare. El nu a murit doar pentru o generație, ci pentru toți oamenii care, ca ființe neîmpăcate, trebuie să parcurgă calea vieții pământești pentru a deveni în cele din urmă liberi. Dar voința de a se lăsa răscumpărat trebuie să precedă acest lucru pentru a putea lua parte la binecuvântările lucrării de răscumpărare. Ființa umană trebuie să recunoască actul mântuirii, precum și pe Răscumpărătorul divin Iisus Hristos, dacă vrea să facă parte dintre cei de la care a fost înlăturată cumplita vină împotriva lui Dumnezeu prin Iisus Hristos, Care S-a dat pe Sine ca ispășire pentru a reduce vina păcatului tuturor ființelor și pentru a le aduce răscumpărarea....

Amin

Mântuirea a venit de sus.... Câte buze pronunță acest lucru și cât de des inima este neimplicată în el, în măsura în care omul nici măcar nu se gândește serios la ceea ce înseamnă coborârea lui Iisus Hristos pe Pământ. S-a născut un copil al cărui suflet a coborât din împărăția luminii pentru că Dumnezeu a vrut să se întrupeze în acest copil. Pruncul Iisus a fost o ființă umană, născută din Maria, Fecioara, care l-a conceput prin puterea spiritului..... Ființa umană Iisus și-a început cariera pământească ca orice altă ființă umană, însă fenomenele care au însoțit nașterea Sa nu au fost cele ale unei ființe umane obișnuite, ci au indicat că un înveliș extraordinar a adăpostit și un copil extraordinar... că acesta era destinat să fie învelișul divinității veșnice, care nu se putea manifesta decât într-o ființă umană pură, fără păcat, așa cum era copilul Iisus. Pentru că trebuia să îndeplinească o misiune de o importanță atât de mare încât condițiile necesare pentru aceasta erau de asemenea neobișnuite. Dumnezeu Însuși a vrut să locuiască în acest prunc Iisus și a ales o formă imaculată, care conținea și un suflet imaculat, în care Dumnezeirea eternă putea acum să locuiască pentru a împlini lucrarea de răscumpărare pentru întreaga omenire. Faptul că Dumnezeu Însuși a coborât pe Pământ a fost o lucrare supremă de milă, căci Pământul zăcea în întunericul cel mai adânc și toți locuitorii Pământului la fel, ei erau conduși și încătușați de prințul întunericului și lăncezeau în păcat și chinuri sub presiunea robiei. Și Dumnezeu știa despre necazurile creaturilor Sale care, odată ce se despărțiseră de bună voie de El și, prinse într-un întuneric tot mai adânc, nu mai găseau o cale de ieșire și strigau după un Mântuitor care să le elibereze. Dumnezeu a auzit strigătul lor și le-a trimis pe Fiul Său pe Pământ.... o ființă care, la fel, a ieșit din puterea și iubirea Sa, care a rămas în plinătatea Sa de lumină atunci când frații Săi s-au aruncat în întuneric. Sufletul lui Iisus era devotat lui Dumnezeu într-o imensă iubire, dar îi iubea și pe frații săi căzuți și voia să-i ajute să se întoarcă în casa Tatălui, pentru că știa că numai în prezența lui Dumnezeu este fericire și beatitudine, iar în depărtarea de El este adversitate, chin și întuneric. Iisus cunoștea ambele condiții, iar dragostea Sa pentru cel nenorocit L-a determinat să Se ofere pe Sine ca jertfă lui Dumnezeu pentru a plăti vina păcatului, care era nemăsurat de mare și care nu ar fi putut fi plătită niciodată de păcătosul însuși. Dar un suflet curat, fără vină, a vrut să se sacrifice pentru păcatele lor pentru a răscumpăra vina și pentru a satisface dreptatea lui Dumnezeu. Pentru că sufletul a fost dragoste.... Dragostea a fost Dumnezeu.... Dumnezeu sau iubirea l-a umplut pe omul Iisus, astfel încât a vrut să îndeplinească o lucrare de cea mai mare suferință și chin pentru acei frați căzuți. Și astfel, Dumnezeu Însuși a coborât pe Pământ în Iisus și a luat o formă umană care îndeplinea toate cerințele pentru a adăposti în Sine Însuși Eternul Dumnezeu, fără a trebui să piară.... Pruncul Iisus era plin de iubire și tot ceea ce intra în raza Sa de iubire era plin de iubire, laudă și mulțumire în inima sa, căci numai oamenii cu inima curată și devotată lui Dumnezeu veneau la ieslea pruncului și, prin urmare, simțeau și ei iubirea pe care pruncul o emana și ardeau de dragoste arzătoare pentru pruncul Iisus. Deși evenimentele legate de nașterea lui Iisus sunt considerate doar o legendă, oricine este plin de spiritul lui Dumnezeu, al cărui spirit este trezit, știe că tot ceea ce a supraviețuit ca și cunoaștere printre oameni despre nașterea lui Iisus este adevăr. Minuni peste minuni au avut loc în jurul Pruncului Însuși, în natură, în Ceruri și pe Pământ, iar toți îngerii din ceruri și-au plecat genunchii în fața Celui care S-a întrupat în pruncul Iisus, așa cum oamenii și animalele au fost cuprinși de cea mai sfântă admirație și tăcere atunci când a avut loc cea mai mare minune, întruparea lui Dumnezeu în Iisus. Și cel al cărui spirit este trezit, inima lui va pronunța și ea cu convingere cuvintele: "Mântuirea a venit de sus....". Pentru că actul de iubire al Mântuitorului Iisus Hristos strălucește și asupra lui, el face parte dintre cei pentru a căror mântuire a venit Mântuitorul pe Pământ, el face parte dintre cei răscumpărați pentru care s-a săvârșit lucrarea de milă pe cruce, pentru că a vrut să fie răscumpărat din păcat și moarte. Și nu va vorbi doar cu buzele sale despre nașterea lui Hristos, ci va urmări în inima sa tot ceea ce s-a întâmplat în acea noapte când lumina lumii a coborât pe Pământ, când a văzut pruncul Iisus lumina lumii. Și se va alătura imnului de laudă: "Pace pe pământ și bunăvoință oamenilor de bunăvoință....".

Amin

Nimeni nu poate măsura profunzimea iubirii divine care s-a exprimat prin coborârea lui Dumnezeu însuși pe Pământ pentru a împlini lucrarea de răscumpărare a omenirii. I-a fost milă de imensa vină a păcatului oamenilor, pentru că nu putea fi răscumpărată de păcătoșii înșiși, pentru că ofensa adusă iubirii lui Dumnezeu a avut loc în cea mai deplină conștiință a vinovăției.... pentru că nu "imperfecțiunea" nu a fost cea care nu a permis ființei să recunoască ofensa adusă lui Dumnezeu, ci pentru că aceste ființe se aflau în cea mai strălucitoare lumină și, prin urmare, L-au recunoscut și ele pe Dumnezeu în puterea și gloria Sa.... Dar ele nu L-au văzut și de aceea, împotriva unei mai bune cunoașteri, L-au urmat pe cel care se prezenta ca Dumnezeu și Creator.... L-au urmat pentru că îl vedeau, deși știau că și el era doar un produs al voinței Creatorului și al puterii lui Dumnezeu. În aceasta constă măreția vinovăției că ființele au stat în lumina cunoașterii și totuși s-au îndepărtat de Dumnezeu și Creatorul lor din veșnicie. Iar ele nu mai puteau răscumpăra această mare vină, nu mai puteau anula păcatul, rămâneau împovărate de el, și nu mai rămânea decât o singură posibilitate, ca Dumnezeu însuși să răscumpere vina.... care, însă, nu se putea întâmpla decât în cadrul justiției divine, pentru că orice vină necesită o ispășire pentru a fi răscumpărată. Și pentru a face această ispășire pentru umanitate, Dumnezeu s-a înălțat pe Pământ și a săvârșit lucrarea de răscumpărare în ființa umană Iisus..... Dumnezeu Însuși nu putea să sufere, dar a vrut să ia asupra Sa suferința pe care omenirea o merita pentru păcatul apostaziei din trecut de la Dumnezeu.... Și de aceea, o ființă umană a luat asupra sa această suferință, în al cărei înveliș s-a întrupat Dumnezeu.... Iubirea veșnică, care voia acum să ofere jertfa, jertfa răscumpărătoare pentru marea vină.... O ființă umană, a cărei inimă era plină de iubire, s-a lăsat răstignită pentru întreaga omenire, și numai iubirea l-a determinat să facă această lucrare de milă. O ființă umană, cu toate slăbiciunile și temerile umane, a parcurs un amar drum pământesc și iubirea din El a crescut tot mai mult, căci Dumnezeu Însuși era în această ființă umană și, de aceea, numai iubirea l-a determinat pe Iisus, omul, să vorbească și să acționeze, așa cum și iubirea a parcurs în cele din urmă drumul amar al suferinței și a suferit și a murit pe cruce.... Nu a fost un act arbitrar al unei ființe umane care S-a sacrificat pentru semenii Săi de dragul unui avantaj, în schimb, El a fost pur și simplu împins de iubire să săvârșească acest act de milă pentru că știa că drumul spre împărăția luminii era și trebuia să rămână închis pentru ei dacă nu se absolveau mai întâi de vina păcatului.... El știa în ce consta păcatul original și că ei nu vor putea niciodată să răscumpere această vină pe cont propriu. De aceea, El S-a oferit pe Sine însuși lui Dumnezeu ca jertfă de ispășire pentru a-i răscumpăra pe semenii Săi.... Dar, în realitate, iubirea din el a fost cea care l-a determinat să facă acest lucru; a fost însăși Iubirea eternă care a vrut astfel să-i răscumpere pe oameni de imensa lor vină, căci Dumnezeirea eternă s-a ascuns în ființa umană în plinătatea ei. Astfel, întruparea lui Dumnezeu trebuie înțeleasă ca întruchiparea Iubirii Eterne într-o ființă umană, care s-a pregătit astfel încât Iubirea Eternă să poată locui în El și astfel tot ceea ce a făcut ființa umană Iisus în viața pământească a fost în realitate făcut de Dumnezeu Însuși în El.... această "iubire" a determinat voința, gândirea și acțiunile ființei umane Iisus, astfel că ființa umană a suferit și a murit pe cruce, dar Dumnezeu Însuși era în această ființă umană, astfel că El a săvârșit actul de Mântuire pentru toți oamenii. Numai atunci când oamenii vor înțelege că Dumnezeu este iubire vor înțelege și problema întrupării lui Dumnezeu și vor înțelege că Dumnezeu și Iisus Hristos sunt una, că nu sunt două persoane, ci că unitatea divină nu poate fi contestată pentru că iubirea a umplut învelișul uman și astfel forma exterioară a omului Iisus a fost și forma vizibilă a iubirii divine însăși, că nu au fost ființe separate, ci întotdeauna Dumnezeu Însuși. Numai în acest fel se poate rezolva problema întrupării lui Dumnezeu, dar atunci va fi ușor și pentru ființa umană să-l recunoască pe Iisus, se va refugia în El și Îl va chema pe Dumnezeu Însuși cu chemarea Sa, recunoscându-L astfel. Iar păcatul său original va fi șters pentru că Dumnezeu Însuși a coborât pe Pământ pentru vina lui și a săvârșit lucrarea de răscumpărare, lucrarea de ispășire, pentru el....

Amin

Suferința și moartea Mea pe cruce au rămas, de asemenea, o chestiune de voință liberă până la sfârșit, pentru că, cu siguranță, aș fi putut să le împiedic, aș fi putut să folosesc puterea lui Dumnezeu conținută în Mine și să Mă împotrivesc tuturor dușmanilor care voiau să-și pună în aplicare gândurile de ură asupra Mea.... Lucrarea pe care am realizat-o a fost realizată prin voința Mea complet liberă; am fost dispus să sufăr și să mor pentru semenii Mei, deoarece Eu, ca "ființă umană Iisus", știam despre starea de mizerie îngrozitoare în care se afla întreaga omenire din cauza căderii omului în trecut, și pentru că dragostea Mea a vrut să-i ajute pe toți frații Mei căzuți și, prin urmare, M-am oferit Tatălui ca jertfă de ispășire.... Nu am fost în nici un caz forțat să fac acest lucru, Tatăl din Mine nu a determinat voința Mea, am acționat în mod complet liber din Mine Însumi..... Și a devenit teribil de dificil pentru Mine, pentru că am prevăzut tot ceea ce se va întâmpla până când lucrarea de mântuire va fi complet împlinită.... M-am luptat și m-am rugat ca o ființă omenească la Tatăl în cea mai adâncă suferință ca să lase paharul să treacă de la Mine.... și am fost întărit și m-am predat complet Tatălui. Căci iubirea din Mine era copleșitoare, deci era cu siguranță iubirea eternă însăși în Mine, și am lăsat-o să-Mi determine lucrarea, ceea ce, totuși, ar fi fost imposibil dacă voința Mea de om i s-ar fi opus.... Am fost mânat de dragostea pentru nefericita rasă umană și am vrut să o ajut, iar această dragoste M-a făcut să iau asupra Mea o măsură de suferință pe care voi, oamenii, nu o puteți măsura. Dar și vina pe care o suferișți prin apostazia voastră de la Dumnezeu era de asemenea incomensurabilă. Și pentru a răscumpăra această vină a trebuit să sufăr nemăsurat ca ființă umană și să iau asupra Mea chinurile crucificării. Dar iubirea este putere și, de aceea, am îndurat și Eu până la sfârșit, altfel suferința ar fi fost cu adevărat suficientă pentru a-mi ucide trupul înainte de vreme, dacă puterea iubirii nu ar fi permis trupului Meu să accepte și să îndure moartea pe cruce până la împlinirea lucrării.... până când răscumpărarea din păcat și din moarte a fost asigurată pentru toți oamenii care vor să accepte jertfa Mea de pe cruce și să găsească mântuirea. Pentru că, din nou, depinde de voința liberă a ființei umane modul în care se adaptează la Mine și la actul Meu de mântuire. Pentru că, prin liberul arbitru, fiecare ființă s-a îndepărtat de Mine și, prin liberul arbitru, trebuie să se întoarcă din nou spre Mine, ceea ce se întâmplă atunci când, ca ființă umană, Îl recunoaște pe Iisus Hristos și actul Său de mântuire, Mă recunoaște pe Mine Însumi în Iisus și se predă voluntar pe sine și vina sa către Mine.... când apelează la iertare și vrea să se întoarcă din nou la Mine, de la Care s-a îndepărtat voluntar odată. Atunci, ființa umană se va folosi și ea în mod conștient de binecuvântările actului Meu de mântuire, voința sa slăbită va fi întărită și întoarcerea sa în casa Tatălui său va fi asigurată. Suferința imensă pe care mi-am asumat-o ca ființă umană nu era încă proporțională cu imensa vină a ființei spirituale căzute, dar, întrucât ființa umană Iisus era plină de iubire și a vrut de bunăvoie să facă cel mai dificil sacrificiu dându-și viața pe cruce, am fost mulțumit de acest sacrificiu și am răscumpărat toată vina de dragul marii iubiri a lui Iisus, care a vrut să-i aducă din nou la Mine pe frații Săi căzuți.... Am fost mulțumit de ea și astfel a fost satisfăcută și dreptatea Mea, pentru că nu puteam răscumpăra nicio vină care rămăsese fără ispășire. Dar, prin urmare, lucrarea de răscumpărare a trebuit să se realizeze și în voința liberă. Nu aveam voie să forțez nicio ființă să facă acest act de ispășire.... Și pentru că marele păcat al apostaziei de la Mine a fost o ofensă adusă iubirii Mele, actul de ispășire trebuia să fie din nou un act de iubire, căci numai iubirea putea răscumpăra această imensă vină.... Și această iubire a fost în omul Iisus, i-a dat atât de mult loc încât a fost complet umplut de iubire care acum i-a permis și să realizeze actul de mântuire.... Iubirea a răscumpărat vina.... iubirea a umplut complet o persoană.... Iubirea sunt Eu Însumi, și astfel Eu Însumi am fost în omul Iisus, Eu Însumi am suferit și am murit pentru umanitate. Dar cum Eu, ca Dumnezeu, nu puteam suferi, "omul Iisus" a luat asupra Sa toată suferința. Și totuși, a făcut totul de bunăvoie, pentru că iubirea nu forțează, ci este pregătită să facă cele mai mari sacrificii.... și iubirea reușește totul, pentru că este o forță puternică.... care poate îndura și cele mai grele suferințe. Eu Însumi, ca Iubire Eternă, l-am umplut pe omul Iisus și astfel Eu Însumi am lucrat în El și am adus oamenilor răscumpărarea din păcat și moarte....

Amin

Voi, oamenii, ar trebui să luați cu toții act de lucrarea de răscumpărare pe care omul Iisus a realizat-o pe Pământ pentru a face ispășire față de Mine pentru vinovăția extrem de mare a păcatului din cauza apostaziei anterioare a spiritelor create de Mine.... și pentru a satisface dreptatea Mea.... de aceea i-am trimis pe ucenicii Mei în lume să Mă vestească pe Mine și iubirea Mea care s-a manifestat în omul Iisus, căci iubirea a înfăptuit această lucrare de milă și iubirea sunt Eu Însumi.... Astfel, ucenicii Mei au trebuit să Mă pomenească mereu și mereu atunci când au proclamat Evanghelia Mea, au trebuit să informeze oamenii despre poruncile Mele divine de iubire pentru prima dată și, de asemenea, să-i informeze despre actul de mântuire al lui Iisus Hristos.... Ei trebuiau să-și amintească mereu de Cel care i-a trimis în lume cu misiunea de a-i hrăni pe oameni cu Cuvântul Meu și de a-i informa, în amintirea Mea, despre jertfa de pe cruce pe care a oferit-o omul Iisus. Cunoașterea acestei jertfe de pe cruce va fi dată tuturor oamenilor, iar această cunoaștere nu se va pierde atâta timp cât mai există ființe spirituale neîmpăcate care umblă pe Pământ ca ființe umane. Toți oamenii vor ști că o ființă umană și-a vărsat sângele în cea mai pură și dezinteresată iubire, pentru a le răscumpăra vina, ceea ce a necesitat un sacrificiu de ispășire extrem de mare, pentru a fi considerat o compensație corectă față de Dumnezeu și Tatăl lor.... Cu toate acestea, vi se spune mereu că voi, ca ființe umane, nu sunteți capabili să înțelegeți amploarea acestei jertfe a crucii, dar ar trebui să vă fie suficient să știți că Iisus Hristos trebuie recunoscut ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, în care Iubirea eternă s-a întrupat pentru a-i răscumpăra pe oameni din păcat și moarte. Iar această cunoaștere ar trebui să te îndemne să iei calea crucii, adică să-ți mărturisești liber vina, să i-o predai Lui și să ceri cu pocăință iertare.... pentru purificare, pentru a putea pași din nou înaintea feței lui Dumnezeu, pe care voi, oamenii, Îl puteți vedea acum în Iisus Însuși.... Să știți că este doar efortul Meu de a vă lăsa să găsiți calea spre cruce.... că fac totul pentru ca această problemă a manifestării Mele umane în Iisus și a morții Mele jertfelnice pe cruce să vă fie înțeleasă prin mesagerii Mei, prin discipolii Mei, pe care Eu Însumi îi aleg, pentru că nu există altă salvare pentru ca voi să fiți eliberați de vina apostaziei voastre trecute de la Dumnezeu.... pentru că numai Răscumpărătorul divin Iisus Hristos a răscumpărat această vină și, prin urmare, trebuie să recunoști actul Său de mântuire și să accepți și binecuvântările actului Său de mântuire, altfel vei fi veșnic incapabil să te întorci la Mine ca Tatăl tău.... pentru că nu pot accepta o ființă păcătoasă în împărăția Mea de lumină și fericire. Ci trebuie să fiți curățiți prin sângele Lui, pe care l-a vărsat pentru voi pe cruce.... Moartea Sa a fost o moarte de sacrificiu, pentru că El și-a asumat-o de bunăvoie, a parcurs de bunăvoie o cale de suferință extrem de dificilă, încununată apoi de moartea pe cruce, care a adus omenirii răscumpărarea din păcat și moarte.... Dar poți fi sigur și că vina fiecărei ființe umane a fost răscumpărată prin actul Său de milă, că El și-a vărsat sângele pentru toți oamenii din trecut, prezent și viitor și că numai voința ta liberă este necesară pentru a accepta acest act de milă; astfel, trebuie să vrei să faci parte dintre cei pe care sângele Său i-a curățat de orice vină. El Și-a dat viața pe cruce.... El a luat în mod conștient ultima cale atunci când s-a sacrificat pentru păcatele omenirii, și astfel și tu trebuie să iei în mod conștient calea spre El, sub crucea Lui.... Răscumpărarea nu vă poate fi acordată împotriva voinței voastre.... O "ființă umană" a oferit acest sacrificiu extrem de dificil, pentru că Eu, ca Dumnezeu, nu aș fi putut suferi și de aceea M-am și retras în cele din urmă, chiar dacă L-am umplut complet cu forța iubirii Mele, dar omul Iisus nu a mai folosit această forță neobișnuită pentru a se elibera de toate adversitățile și chinurile.... ceea ce era cu siguranță posibil pentru El.... ci a suferit ca o simplă ființă umană.... dar a suferit ca o simplă ființă umană și a murit ca o simplă ființă umană pe cruce.... Cu sângele Său, El a răscumpărat omenirea de la adversarul Meu, care încă mai are un drept asupra sufletelor atâta timp cât acestea nu se folosesc de actul de mântuire al lui Iisus și de comoara harului. Dar adversarul Meu trebuie să îi elibereze pe cei care vor să fie răscumpărați, pentru că marele sacrificiu a fost oferit pe cruce pentru aceasta. Și dacă Eu vă transmit în mod repetat cunoașterea acestui lucru vouă, oamenilor, ar trebui să o transmiteți și voi, să proclamați în lume numele Meu, în care numai în El poate fi găsită mântuirea.... Ar trebui să răspândiți învățătura Mea despre iubire și să îl menționați întotdeauna pe Cel care a dat El Însuși poruncile iubirii, care a trăit o viață de iubire pe Pământ și care, în cele din urmă, a realizat cea mai mare operă de iubire prin moartea Sa pe cruce, pentru că a vrut să vă răscumpere din păcatul care

vă ținea separați de El de veacuri și pe care nici voi înșivă nu ați fi putut să-l înlăturați pentru veșnicie..... Dar și drumul tău pământesc ca om va fi zadarnic dacă nu te va duce la crucea Golgotei... Pentru că adversarul Meu nu poate și nu vrea să te urmeze pe această cale, va trebui să te elibereze, căci atunci va fi pierdut orice drept asupra ta, iar fosta ta apostazie de la Mine va fi fost ispășită prin iubire....

Amin

Nu există răscumpărare de la sine - răscumpărare numai prin Iisus Hristos

Ispășirea vinovăției fără lucrarea de răscumpărare a lui Hristos....

B.D. Nr. 2929
17. octombrie 1943

Magnitudinea vinovăției unei persoane rămâne neschimbată dacă nu recunoaște lucrarea de răscumpărare a lui Hristos, adică trebuie să plătească vina până la capăt, trebuie să se ocupe de ea complet singur.... el trebuie să ispășească pentru eternități. Pentru că vina omului este nemăsurat de mare.... Nu numai păcatele pe care le-a comis pe Pământ sunt deja suficiente pentru a îndepărta sufletul de fața lui Dumnezeu pentru o perioadă de timp infinit de lungă, ci și revolta anterioară împotriva lui Dumnezeu este marea vinovăție care nu poate fi ispășită în timpul vieții pământești și care, prin urmare, trebuie dusă în veșnicie pentru a găsi într-o zi Răscumpărătorul. Pentru veșnicii, ființa trebuie să lăncezească în întuneric, pentru veșnicii trebuie să renunțe la libertatea sa și să suporte o stare de robie extrem de chinuitoare, pentru veșnicii pierde soarele divin al harului, este departe de Dumnezeu și suferă cele mai amare suferințe, deoarece rămâne în poziția sa defensivă față de Dumnezeu din propria voință și nu poate fi niciodată obligată să renunțe la voința sa. Astfel, ea trebuie să își ispășească vina pentru că nu s-a răscumpărat prin voința sa; dar nu poate fi răscumpărată prin voința divină, deoarece acest lucru ar contrazice complet înțelepciunea și iubirea lui Dumnezeu. Prin urmare, apostatul se pedepsește pe sine însuși de îndată ce nu acceptă răscumpărarea prin Isus Hristos, de îndată ce nu recunoaște jertfa Lui.... Toată vina păcatului va fi iertată, toată robia va fi îndepărtată și toată ispășirea va fi cruțată dacă ființa umană se va pune sub crucea lui Hristos, dacă se va lăsa răscumpărată de sângele Său, pe care Iisus Hristos l-a vărsat pentru toți oamenii și pentru vina lor. El a făcut marele sacrificiu din dragoste pentru oameni, pentru că știa despre drumul infinit de lung al suferinței în lumea de dincolo, pentru că i-a fost milă de marile greutăți ale ființelor de pe pământ și de dincolo, pentru că a vrut să le scurteze, pentru că a vrut să răscumpere vina pentru a le oferi oamenilor fericirea eternă, pentru a-i face fericiți pentru totdeauna. Moartea lui Hristos pe cruce este prețul de cumpărare pentru viața veșnică, iar toată vina a fost astfel răscumpărată.... totuși, un lucru este cerut în mod inevitabil.... ca ființa umană să recunoască acest act de mântuire, astfel încât vina sa să aparțină și ea de ceea ce Hristos a plătit prin moartea Sa pe cruce.... în caz contrar, va rămâne neschimbată și va fi preluată în împărăția spirituală după moartea pământească ca o povară căreia ființa nu va putea face față în veșnicie, deoarece nu va avea voința de a se răscumpăra. De aceea, Iisus Hristos este singura cale spre viața veșnică, fără El nu există decât ruină, dar cu El există răscumpărare.... fără El, ființa umană este neputincioasă și cu o voință îndepărtată de Dumnezeu, cu El se străduiește spre Dumnezeu și poate primi putere de la El, voința întărită pe care Iisus i-a cumpărat-o pe cruce. De aceea Iisus Hristos este Răscumpărătorul lumii, Răscumpărătorul tuturor oamenilor care își pun la picioarele Lui vina și pe ei înșiși, care se încredințează cu credință Lui și Îi cer ajutorul.... Pentru aceștia Isus Hristos a adus jertfă pe cruce, ca să fie răscumpărați de orice vină a păcatului....

Amin

Fără Iisus Hristos nu există eliberare....

B.D. Nr. 6860
29. iunie 1957

Aveți nevoie de Mine dacă vreți să vă eliberați de adversarul vostru.... Nu puteți scăpa de el prin forțele voastre, trebuie să aveți un ajutor pe care numai unul singur vi-l poate aduce: Iisus Hristos, Care l-a învins pe adversar prin moartea Sa pe cruce.... În El am fost Eu Însumi, iar El și Eu suntem una, de aceea trebuie să Mă chemați în Iisus Hristos pentru ajutor și acesta vă va fi cu adevărat acordat.... Dacă acum recunoașteți un Dumnezeu fără a fi capabili să îl împăcați pe Iisus Hristos,

Răscumpărătorul divin, cu acest Dumnezeu, atunci recunoașterea voastră a unui Dumnezeu nu este încă convinsă, atunci doar vorbiți cu gura voastră fără să credeți în adâncul ființei voastre, și atunci veți continua să parcurgeți calea voastră pământească fără Mine, și nu veți putea să vă eliberați de cel care Mi se opune și care încă vă controlează și a cărui putere nu o puteți frânge. Aveți nevoie de Mine, lăsați-Mă să vă spun.... sau nu vă veți îndeplini scopul vieții voastre pământești: Despărțirea de cel.... pe care odată l-ați urmat în mod voluntar.... și întoarcerea la Mine, Dumnezeul și Tatăl vostru din veșnicie. Eu sunt întotdeauna dispus să vă ajut să vă despărțiți de el, însă voi trebuie să cereți acest ajutor de la Mine, pentru că voința voastră este co-determinantă ca Eu să vă eliberez, căci el are un drept egal la voi atâta timp cât voi înșivă sunteți încă de aceeași voință, ceea ce înseamnă îndepărtarea de Mine. Dar slăbiciunea voastră ca ființă căzută a fost luată în considerare.... O ființă umană a murit pentru voi pe cruce, din iubire și milă, Care știa de slăbiciunea voastră și, prin urmare, știa, de asemenea, că vă era imposibil să rupeți lanțurile pe care adversarul Meu le-a pus asupra voastră, chiar dacă era vina voastră. În această ființă umană, Iisus, Eu M-am întrupat pentru că Mi-a fost milă de starea voastră slabă, neajutorată și chinuită și pentru că am vrut să vă dau ocazia să vă întoarceți din nou la Mine și să intrați în starea voastră primordială, care este libertate și fericire pentru voi.... Astfel, Eu am oferit un sacrificiu de ispășire pentru voi ca ființă umană, am purtat, ca să zic așa, vina apostaziei voastre trecute față de Mine. Însumi în omul Iisus, și am oferit adversarului Meu răscumpărarea pentru voi, astfel încât el să vă elibereze atunci când voi înșivă o veți cere.... Dar trebuie să vă exprimați și voi această dorință, trebuie să doriți să veniți la Mine și să doriți să aparțineți celor ale căror suflete le-am cumpărat de la stăpânul vostru.... Trebuie să vă folosiți de ajutorul lui Iisus Hristos, trebuie să Mă chemați din nou în Iisus Hristos, și veți putea face acest lucru și dacă veți crede în El, în actul Său de mântuire, în întruparea Mea în El.... Numai atunci veți crede și voi cu convingere în Mine. Însumi, atunci voi fi devenit viu în voi, și atunci nu veți mai parcurge drumul vostru pământesc fără Mine, ci atunci veți ajunge și voi în siguranță la țelul vostru. Și astfel, ar trebui să vă întrebați serios o singură dată despre scopul și obiectivul vieții voastre pământești și despre sarcina voastră reală.... Și ar trebui să aveți doar voința serioasă de a nu fi fost un eșec la sfârșitul vieții voastre pe acest Pământ.... Și dacă aveți această voință, atunci cereți ajutorul Celui Care singur vă poate ajuta: Iisus Hristos.... căci El și cu Mine suntem una, și dacă Îl chemați pe El Mă chemați și pe Mine și chemarea voastră nu va rămâne neauzită. Căci oricine dorește cu seriozitate să atingă scopul vieții sale pământești va fi curând îndrumat pe calea cea bună și își va da seama că nu există ajutor fără Iisus Hristos.... Dar Eu nu pot determina voința cea mai intimă, dorința cea mai intimă.... este liberă.... Pot doar să vă avertizez și să vă admonestez din nou și din nou, pot să vă încurajez să vă gândiți.... Dar trebuie să acționați în conformitate cu această dorință interioară, iar starea voastră de maturitate va fi de asemenea în consecință atunci când veți părăsi acest Pământ....

Amin

Numai răscumpărarea prin Iisus Hristos.... Nici o răscumpărare de sine....

B.D. Nr. 7950

26. iulie 1961

Prin moartea lui Iisus Hristos ați fost răscumpărați, și nici o ființă din întregul univers nu este exclusă de la această răscumpărare, căci El a împlinit lucrarea Sa pentru toți cei care au căzut odată spiritual, a împlinit-o pentru toți oamenii din trecut, din prezent și din viitor.... Dar ființa însăși trebuie să o mărturisească, trebuie să se folosească în mod conștient de harurile actului de mântuire.... Adversarul lui Dumnezeu are dreptul la ființa spirituală care l-a urmat de bunăvoie în adâncuri.... În mod voluntar s-a întors spre el și s-a îndepărtat de Dumnezeu.... În mod voluntar trebuie să se îndepărteze din nou de el și să ceară să se întoarcă la Dumnezeu. Dar nu va avea niciodată puterea de a se despărți de el pentru că voința sa a fost complet slăbită de adversar.... Ea ar rămâne veșnic despărțită de Dumnezeu dacă omul Iisus, în care Dumnezeu S-a întrupat, nu ar fi săvârșit lucrarea de mântuire prin răstignirea Sa, prin care a dobândit binecuvântările unei voințe întărite, care acum întăresc voința ființei căzute și îi permit să se ridice împotriva adversarului și să lupte pentru Dumnezeu.... Nici o ființă nu este forțată să se întoarcă prin actul mântuirii, ci i se face posibilă întoarcerea, care altfel nu ar fi putut avea loc în eternitate. Cu toate acestea, liberul arbitru face

întotdeauna parte din ea, altfel toate ființele spirituale căzute ar fi răscumpărate brusc și astfel toate lucrările creației ar fi deja spiritualizate.... Dar răscumpărarea este condiționată de voința liberă a ființei umane care, ca ființă căzută odată, ia calea pământului pentru a deveni liberă dacă se folosește de actul de mântuire al lui Iisus și de harul său dobândit.... Atunci răscumpărarea lui este sigură, atunci el se întoarce la originea lui ca un copil al lui Dumnezeu.... atunci Iisus Hristos nu a murit degeaba pentru el pe cruce.... el se mai poate desăvârși în viața pământească sau poate, de asemenea, să se înalțe în împărăția spirituală și să lucreze din nou în lumină, putere și libertate pentru propria fericire. Este nevoie doar de voință ca el să fie răscumpărat, căci Iisus i-a ispășit vina, Iisus i-a deschis calea spre Tatăl, Iisus i-a deschis ușa spre împărăția luminii..... Dar omul însuși trebuie să dorească ca lucrarea de răscumpărare să se împlinească pentru el, trebuie să se pună în mod conștient sub crucea lui Hristos, trebuie să-L recunoască ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, în care Dumnezeu S-a manifestat pentru a putea fi un Dumnezeu "vizibil" pentru toate ființele Sale create..... Dar nu se poate vorbi niciodată de "răscumpărare de sine" dacă voința proprie este prima condiție pentru a intra în binecuvântarea lucrării de răscumpărare..... Omul nu se poate elibera niciodată de marea sa vină a păcatului fără ajutorul lui Iisus Hristos, niciodată nu se poate ridica el însuși în slăbiciunea voinței sale și nu se poate despărți de adversarul lui Dumnezeu.... Numai prin Iisus Hristos este posibilă răscumpărarea spiritualului și, de aceea, omul Iisus a suferit moartea pe cruce pentru tot spiritualul căzut și a dobândit harul voinței sporite, de care acum fiecare ființă se poate folosi de îndată ce a atins din nou stadiul de ființă umană cu voință liberă. Și aceasta este o cunoaștere extrem de fericită care vă este oferită vouă, oamenilor. Pentru că acum veți afla că nu sunteți pierduți fără speranță, că există o cale pe care puteți urca, înapoi în casa Tatălui vostru.... calea crucii lui Hristos, care trebuie neapărat parcursă, dar care vă asigură și răscumpărarea completă. Dar dacă nu urmați această cale, nici tu nu vei găsi răscumpărarea, nu vei fi eliberat de adversarul tău, ceea ce înseamnă că nici tu nu vei putea intra niciodată în împărăția luminii, pentru că vinovăția păcatului te împiedică să intri. Voi înșivă nu vă puteți elibera de această vină, dar o puteți duce sub cruce la Iisus Hristos, Care Și-a vărsat sângele pentru vina voastră și astfel v-a răscumpărat și pe voi de la adversarul lui Dumnezeu. Doar voința ta trebuie să se folosească în mod conștient de acest har și atunci și vina ta va fi răscumpărată.... sunteți din nou ființe libere, așa cum ați fost la început, și trebuie doar să vă perfecționați în viața pământească, adică să vă remodelați natura în iubire, prin activitate iubitoare.... trebuie doar să căutați cea mai strânsă unire cu Dumnezeu, Tatăl vostru din veșnicie, și să vă veți maturiza în sufletul vostru și, ca și copiii ai Lui, veți putea intra acum în împărăția luminii și a fericirii....

Amin

Mântuirea în lumea de dincolo numai prin Iisus Hristos

Iisus Hristos deschide poarta spre veșnicie....

B.D. Nr. 6850

12. iunie 1957

Poarta vieții în lumină și glorie este deschisă pentru toți cei care L-au găsit pe Iisus Hristos, dar rămâne închisă pentru cei care încă stau departe de El și de lucrarea Sa de răscumpărare. De aceea, ar trebui să vă întrebați cu toții cu seriozitate dacă nu cumva ați luat deja calea spre El, spre cruce; căci drumul Său pe Pământ s-a încheiat cu moartea Sa pe cruce și, prin urmare, trebuie să-l căutați și să-l găsiți acolo, trebuie să mergeți acolo dacă vreți să participați la actul Său de mântuire. Crucea a fost scopul progresului Său pământesc, pentru că moartea pe cruce avea să aducă răscumpărarea pentru voi, oamenii. Astfel, îl vei găsi pe Răscumpărătorul divin la cruce, ceea ce înseamnă că tu îi vei duce lui, sub crucea sa, vina ta de păcat, pentru care omul Iisus a murit pe cruce, pentru ca astfel să dovedești credința ta în misiunea sa divină și să demonstrezi astfel și voința ta de a te elibera de vina care te desparte de Mine, Dumnezeu și Tatăl tău din veșnicie.... Căci voi Mă recunoașteți pe Mine Însumi, Care am săvârșit lucrarea de răscumpărare în ființa umană Iisus.... Calea ta trebuie să ducă la crucea Golgotei dacă vrei să ajungi la poarta vieții veșnice, pentru că nici o altă cale nu duce la această poartă. Ar trebui să vă puneți cu toții această întrebare serioasă, cum stați alături de Iisus Hristos. Și totuși nu o faceți, cu doar câteva excepții, și chiar dacă Evanghelia Lui vă este vestită vouă oamenilor de nenumărate ori, chiar dacă învățătura Lui de iubire vă este prezentată de nenumărate ori și chiar dacă continuați să auziți numele Lui ca fiind cel al Răscumpărătorului divin.... Îți ții urechile închise și toate cuvintele trec pe lângă tine ca un sunet gol. Ceea ce auziți despre Iisus Hristos și despre lucrarea Sa de iubire abia vă atinge, nu vă pătrunde în inimă, nu a prins încă viață în voi și gândurile voastre nu au luat încă în serios ceea ce urechile voastre au primit până acum. Și într-o zi va trebui să rămâi la poarta fericirii, nu vei găsi o intrare, pentru că nu ai găsit încă răscumpărarea, pentru că nu ai luat calea crucii, pentru că sângele Lui nu te-a putut spăla și de aceea ajungi la poarta veșniciei împovărat de vină. Pronunțarea numelui lui Iisus cu gura ta nu este suficientă pentru a te elibera de vinovăție.... trebuie să mergeți voi înșivă la El, trebuie să vă predați Lui cu încredere de copil și în conștiința vinovăției voastre și să Îi cereți cu sinceritate să aibă grijă de voi, să fi vărsat sângele Său pentru voi, și trebuie să așteptați cu credință iertarea Lui.... Și povara datoriilor va cădea de pe tine, și acum ți se deschide calea spre lumină, acum ți se deschide poarta spre fericirea eternă.... Însuși Iisus Hristos vă va conduce în Împărăția Sa, dar fără El nimeni nu va putea trece prin această poartă. Dacă totuși vrei să crezi că numele Lui este totul, că invocarea numelui Său cu credință profundă te va elibera de orice adversitate, rezultatul este păcatul care încă te apasă.... de aceea am coborât pe Pământ în omul Iisus pentru a îndepărta de pe voi această mare povară a păcatului și de aceea am murit pe cruce pentru a răscumpăra astfel marea vină sub care gem toți cei care umblați pe Pământ.... Am murit pentru tine.... dar tu trebuie să vrei să faci parte din cei pentru care am murit.... Și de aceea și tu trebuie să iei calea crucii, trebuie să intri în contact cu Iisus Hristos, Care și-a încheiat drumul pământesc pe cruce.... Atunci El va merge împreună cu voi și vă va conduce în Împărăția Sa, pe care a făgăduit-o tuturor celor ce cred în El....

Amin

**Răscumpărarea sufletelor din adâncuri prin Iisus Hristos....
Lumea cealaltă....**

B.D. Nr. 5153

17. iunie 1951

Crucea lui Hristos este semnul speranței pentru toți cei căzuți care se simt nefericiți în situația lor, fie pe Pământ, fie chiar în împărăția de dincolo. Crucea lui Hristos le arată că există încă o salvare, o cale de ieșire, care trebuie doar să fie urmată pentru a ieși din adâncuri, din împărăția

întunericului în dimineața luminoasă. Crucea lui Hristos este semnul care ne conduce spre înălțime și care nu ne rătăcește niciodată. Pentru că Cel care a murit pe cruce din dragoste pentru omenirea păcătoasă a deschis această cale, a plătit prețul de cumpărare pentru sufletele din abis, și fiecare suflet poate să se folosească de acest privilegiu, calea spre înalt este acum deschisă pentru fiecare suflet, cu condiția ca acesta să-L fi ales ca scop pe Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin, să vrea doar să iasă din abis pentru a ajunge la El. Atunci are dreptul la răscumpărare, atunci Însuși Răscumpărătorul divin îl va ridica din abis, atunci păcatele vor fi fost spălate cu sângele Său, atunci vinovăția păcatului va fi fost ștearsă și actul de mântuire nu va fi fost înfăptuit în zadar pentru acest suflet. Iisus Hristos a murit pentru toți oamenii, pentru oamenii din prezent, din trecut și din viitor.... A coborât la iad.... El a acordat harurile actului de mântuire și sufletelor din abis și există, de asemenea, răscumpărare pentru sufletele din împărăția de dincolo, dar niciodată fără El, căci numai sângele Său vărsat pentru păcate poate compensa ceea ce a păcătuit un suflet, iar iertarea Sa trebuie cerută în mod conștient, trebuie să fie recunoscut ca "Răscumpărător din păcat" chiar și în împărăția spirituală, altfel mântuirea din întuneric este imposibilă.

Omul Iisus a săvârșit pe Pământ o operă de iubire de neînțeles, iar această operă de iubire are încă un efect în lumea de dincolo; milostivirea Sa urmărește sufletele care au plecat de pe Pământ nemântuite. Totuși, chiar și în lumea de dincolo, sufletul trebuie să dorească în mod liber, ca și pe Pământ, să găsească răscumpărarea prin Iisus Hristos, ca El să aibă milă de el în necazurile sale, ca dragostea Lui să îl apuce și să îl scoată din abis. Prin urmare, cunoașterea lui Iisus Hristos și a actului Său de mântuire, precum și credința în el sunt absolut necesare și trebuie transmise sufletelor, dacă nu au dobândit-o deja pe Pământ. Dar această muncă este mult mai dificilă decât pe Pământ, deoarece sufletele întunericului posedă puține cunoștințe și putere de cunoaștere și, prin urmare, nu sunt atât de ușor de învățat. Cu toate acestea, starea lor nu este lipsită de speranță atunci când sunt în primejdie și cer ajutor pentru a fi salvate din starea lor actuală. Atunci ele nu sunt în întregime împietrite și, prin mijlocire și instrucțiuni mentale pline de iubire, li se poate transmite o cunoaștere care să le permită să-și îndrepte gândurile spre Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin, și să-L invoce.... Și fiecare chemare în credință și încredere în ajutorul Lui va fi ascultată.... Calea spre înălțime este apoi pavată și, pas cu pas, va fi parcursă cu ajutorul Lui. Există răscumpărare din adâncuri, dar niciodată fără Iisus Hristos.... Acest lucru trebuie să fie experimentat și de sufletele din lumea de dincolo care, altfel, nu și-ar îndrepta niciodată gândurile spre El, singurul care le poate aduce salvarea din necazurile lor, care, cu dragostea și mila Sa, este în permanență dispus să atenueze greutățile și să schimbe o stare de agonie într-o stare de fericire.... Cu toate acestea, voința ființei îi aparține întotdeauna, iar pentru a o schimba în mod corect este nevoie de multă mijlocire din partea oamenilor care au credință și iubire și care, prin urmare, îi pot ajuta și pe cei care încă nu sunt răscumparați....

Amin

Ajutorul oamenilor pentru răscumpărarea din abis....

B.D. Nr. 6205

5. martie 1955

Eu distribui o măsură nepuizabilă de har, pentru că iubirea Mea se străduiește în mod constant să vă pregătească o viață veșnică în beatitudine. Astfel, nu las fără ajutor nici sufletele din întuneric, pentru că acestea nu se pot ajuta singure, la fel cum am grijă și de sufletele încă slabe și le dau putere să ajungă la lumină. Iubirea Mea se aplică tuturor sufletelor, care nu se oprește, care vrea să ajute și să le facă fericite și care, prin urmare, apucă și spiritualul care este încă foarte îndepărtat de Mine...., motiv pentru care acord haruri acolo.... ajutoare nemeritate care vor dovedi dragostea Mea. Iubirea Mea milostivă urmărește sufletele în abis și caută să le răscumpe.... Și de aceea trebuie să înțelegeți că orice ființă umană de pe Pământ poate participa și ea la această lucrare de răscumpărare și că Eu accept și binecuvânteț cooperarea sa, când este vorba de răscumpărarea acelor suflete din abis...., așa cum binecuvânteț tot ceea ce demonstrează iubire pentru spiritele nerecuperate.... Voi, oamenii, puteți ajuta intervenind ca mediatori, pentru că un contact direct între Mine și acele suflete din abis este imposibil, deoarece aceste suflete nu ar putea suporta abundența de lumină care ar străluci asupra lor prin prezența Mea directă.... dar această prezență este de asemenea interzisă, deoarece ar însemna o

constrângere a voinței. Dar tu construiești un pod prin iubirea ta, pe care sufletele celor din adâncuri pot păși acum pentru a veni la Mine de bună voie.... Iubirea și harul Meu trimit mesageri către aceste suflete, ființe de lumină care se apropie de ele deghizate pentru a le determina să se elibereze din abis și să se îndrepte spre înalt. Dar voi, oamenii de pe Pământ, aveți o influență mai mare asupra acestor suflete, mai ales dacă dragostea pentru ele vă îndeamnă să le acordați ajutor. Aveți o influență mai mare pentru că le păreți mai reali, pentru că vă aflați încă în sferile din care au venit și aceste suflete.... Iar voi aveți o influență deosebită dacă reușiți să le transmiteți Cuvântul Meu care, ca emanație directă a iubirii, are un efect de neînțeles, care le oferă o ușurare vizibilă, care îi atinge în mod benefic și care poate fi considerat, prin urmare, un mijloc de har foarte special pentru aceste suflete. Mesagerii de lumină și iubire din alte lumi le aduc și ei Cuvântul Meu aproape de ei, dar până când nu realizează ce trebuie să facă pentru a fi fericiți, ei continuă să se comporte cu respingere față de aceste ființe de lumină, până când nu realizează prin intermediul tău, pe care tind să te creadă și să-ți urmeze instrucțiunile. Oamenii de pe Pământ pot stabili contactul cu locuitorii întunericului mult mai ușor și mai repede dacă vor să îi ajute în numele Meu, dacă își fac o sarcină să fie activi în răscumpărare.... Atunci un astfel de efort va fi binecuvântat de Mine, și atunci Eu Însuși pot ajuta imperceptibil.... Eu pot deschide porțile pentru ca sufletele din adânc să ajungă la tine, ceea ce nu le este permis să facă fără voia Mea, pentru a nu te hărțui în numele celui care este adversarul Meu.... Astfel, ei vin la tine liniștiți și apelează la tine pentru ajutor, pe care acum poți să li-l oferi și tu oferindu-le Cuvântul Meu, care le este de un real ajutor și care nu încetează să aibă efect. Oamenii care se îngrijesc în mod conștient de aceste suflete, care doresc în mod conștient să desfășoare o muncă de răscumpărare, vor fi întotdeauna binecuvântați de Mine, pentru că ei desfășoară o muncă care nu va rămâne niciodată fără succes, deoarece folosesc un mijloc care va aduce cu siguranță răscumpărarea sufletelor.... Ei transmit Cuvântul Meu sufletelor și stabilesc legătura dintre aceste suflete și Iisus Hristos.... și dacă acum se refugiază în Mine, în El, sunt mântuiți pentru eternitate....

Amin

Fericirea și mulțumirea sufletelor răscumpărate....

B.D. Nr. 6423

12. decembrie 1955

Într-un sentiment exuberant de recunoștință, sufletele Mă laudă și Mă slăvesc, care au găsit salvarea lăsa de la chinurile lor prin mijlocirea iubitoare, care au recunoscut că nu s-ar fi putut elibera singure pentru că aveau o voință prea slabă și care au putut să-și întărească voința prin iubirea milostivă a oamenilor de pe Pământ.... care acum Mă chemau pe Mine în Iisus Hristos și au putut fi ridicate de Mine din abis.... Ele doresc acum să-și exprime fericirea lor și toată dragostea lor este pentru Cel care le-a salvat și nu vor obosi să-L laude și să-I mulțumească.... Iar acum vor să fie la fel de active și să-i ajute din nou pe cei nemântuiți, pe care îi știu încă în întuneric și pe care ar vrea să-i ajute la aceeași beatitudine.... Cooperarea plină de iubire a oamenilor de pe Pământ le ușurează pe aceste suflete, dacă pot primi prin intermediul oamenilor ceea ce ele însele au nevoie pentru a putea oferi celor nefericiți; ele însele trebuie să primească lumină pentru a lăsa această lumină să strălucească, iar ele pot primi întotdeauna lumină atunci când aceasta strălucește de la Dumnezeu în infinit.... Oriunde este primită această lumină, oriunde se deschid vase în care poate curge lumina iubirii lui Dumnezeu, acolo există, prin urmare, stații de lumină și putere care sunt înconjurate de nenumărate suflete care tânjesc după lumină.... iar gradul de maturitate, gradul de iubire și gradul de dorință determină măsura care curge către fiecare suflet.... însă fiecare suflet caută să mărească această măsură prin distribuirea și transmiterea perpetuă.... Odată ce un suflet a primit lumina, el nu poate decât să comunice cu alte suflete, lumina are puterea sa iluminatoare și sufletul o folosește. Iată de ce este extrem de semnificativ atunci când un suflet a găsit drumul de la abis la lumină, atunci când a fost cândva dispus să se lase iluminat, pentru că acum fluxul de lumină va curge către el neîncetat, deoarece a renunțat la orice rezistență datorită sentimentului de fericire de nedescris pe care l-a exercitat asupra sa radiația de lumină. Și un efect destul de sigur este că acum va transmite lumina pentru a face fericite și alte suflete.... Dar lumina este înțelepciune.... Cunoașterea adevărului.... Și astfel, această lumină le transmite cuvântul Meu, care emană constant de la Mine ca o emanație de iubire, care ar putea atinge

toate ființele din infinit, dar care rezonază doar acolo unde nu există rezistență.... Ființele cu cea mai înaltă maturitate a sufletului îl pot primi direct, ființele mai slabe, însă, trebuie să îl accepte din nou de la ele, dar Cuvântul Meu înseamnă întotdeauna lumină.... Și, prin urmare, Cuvântul Meu declanșează întotdeauna beatitudinea, dar, cu toate acestea, numai în acele ființe care doresc lumina, motiv pentru care fiecare persoană de pe Pământ care proclamă Cuvântul Meu este înconjurată de ființe care doresc lumina.... Cu toate acestea, numai Cuvântul pur va radia în întuneric.... Iar Cuvântul pur va fi primit din nou de Dumnezeu Însuși.... Eu Însuși îl îndrept pe Pământ pentru a crea pretutindeni stații de lumină unde sufletele pot lua ceea ce au nevoie și ceea ce le face fericite.... Nu are nicio importanță dacă aceste stații de lumină sunt înființate în împărăția spirituală sau pe Pământ, căci aceeași lumină, adevărul etern de la Mine, radiază pretutindeni.... Dar o stație de lumină pe Pământ este adesea vizitată de acele suflete de dincolo care nu-și pot găsi încă drumul în împărăția spirituală și care rămân mai mult în sferele pământești.... Dar tocmai aceste suflete sunt majoritare, iar pentru aceste suflete primirea Cuvântului Meu înseamnă adesea singura salvare, pentru ele înseamnă un ajutor neobișnuit pe care, totuși, cred că nu-l pot răsplăti cu suficientă recunoștință și, de aceea, aceste suflete răscumpărate sunt din nou ajutoare imens de active în împărăția spirituală.... care Mă laudă și Mă preamăresc fără încetare și provoacă o adevărată zarvă în târâmurile întunecate, deoarece nu se odihnesc până când nu au convins sufletele să le urmeze până acolo unde o rază de lumină va străluci și pentru ele.... Activitatea lor răscumpărătoare desenează cercuri nesfârșite, căci Cuvântul Meu are o forță imensă pe care voi, oamenii de pe Pământ, nu o puteți măsura, dar pe care ar trebui totuși să o adunați în jurul izvorului pe care Eu Însuși l-am deschis, pentru ca, atunci când va trebui să părăsiți Pământul, să puteți intra deja în împărăția spirituală pătrunsă de lumină, pentru ca apoi să o distribuiți din nou pentru a vă spori constant beatitudinea....

Amin

6662 -----

Activitate răscumpărătoare în viața de apoi.... -----

Și veți putea participa la lucrarea de răscumpărare, căci aceasta este activitatea voastră în împărăția de dincolo, atunci când voi înșivă v-ați maturizat suficient pentru a vi se atribui o activitate: Veți aduce lumină în întuneric, pentru că voi înșivă ați experimentat cât de chinător este să trebuiască să umblați în întuneric și ce fericire v-a pregătit lumina. Nici un suflet nu va fi nelucrător care este răscumpărat el însuși și, prin urmare, fiecare suflet va fi încorporat în oastea celor care realizează lucrarea de răscumpărare.... Căci toți sunt împinși de dragostea din ei înșiși să îi ajute pe cei nenorociți, să îi conducă înapoi la Dumnezeu pentru care acum creează și lucrează neobosit, pentru că sunt de aceeași voință și sunt plini de dragoste pentru El. Astfel, răscumpărarea tuturor ființelor spirituale este garantată, chiar dacă vor trece timpuri nesfârșite până când toate ființele spirituale vor găsi calea de întoarcere la Dumnezeu, de care s-au despărțit cândva prin liberul arbitru. Dar acest liber arbitru este decisiv și pentru durata procesului de răscumpărare a fiecărui suflet în parte.... Sufletul poate, de asemenea, să se împotrivescă și să întârzie întoarcerea sa la Dumnezeu pentru o perioadă infinit de lungă, dar sufletele deja răscumpărate vor avea întotdeauna grijă de el, motiv pentru care nicio ființă umană de pe Pământ și niciun suflet din împărăția de dincolo nu este complet lipsit de ajutor și astfel se poate explica și faptul că, de fiecare dată, li se oferă posibilitatea de a intra pe calea întoarcerii la Dumnezeu, pentru că aceasta le este arătată. Dacă oamenii se încăpățânează să închidă ochii la orice sugestie de a urma calea spirituală în viața pământească, atunci, din când în când, pentru aceste suflete se vor deschide goluri de lumină în lumea de dincolo, care le vor permite să recunoască această cale, pentru că sufletul de lumină are milă de aceste suflete aflate în întuneric profund.... Și astfel activitatea ființelor răscumpărate începe să ajute și aceste biete suflete la răscumpărare. Prin urmare, nici un suflet nu este lipsit de o sferă de activitate, așa cum nici un suflet întunecat nu este lipsit de îndrumare, doar voința liberă a acestuia din urmă îi determină succesul. Dar dacă lucrarea de răscumpărare a reușit cu un singur suflet, atunci o putere răscumpărătoare este câștigată din nou pentru lumea întunecată, care poate și va face din nou o lucrare de neconceput, pentru că acum este plină de iubire și, în recunoștința sa, este dispusă să ofere tot ajutorul imaginabil. Și fiecare suflet are atașamentul său la care va lucra cu deosebită râvnă, chiar dacă va întâmpina rezistență pentru o lungă perioadă de

timp.... Dar iubirea sa nu se va diminua, iar iubirea va răscumpăra întotdeauna, pentru că nicio ființă nu poate rezista iubirii pe termen lung. Deși răscumpărarea completă ar fi putut avea loc deja pe Pământ, pentru că Iisus Hristos a suferit pentru ei și a murit pe cruce, că oamenii pot acum să își ia puterea, că pot să se împărtășească de binecuvântările actului de mântuire dacă doresc acest lucru.... Dar nici Iisus Hristos nu a pus voința sub constrângere și, prin urmare, ea evaluează actul de mântuire sau îl lasă nefolosit.... Dar ceea ce a fost neglijat pe Pământ poate fi continuat și în lumea de dincolo, pentru că și acolo se desfășoară lucrarea de răscumpărare, iar Iisus Hristos poate fi invocat și atunci pentru harul și mila Sa..... Și fiecare suflet care și-a găsit calea spre El Însuși, care a fost răscumpărat de El din păcat și moarte, va arăta și el spre El, va prezenta iubirea Sa oricărui suflet neîmpăcat, își va îndrepta gândurile spre marele act de milă al omului Iisus și va căuta astfel să conducă orice suflet încă neîmpăcat spre Răscumpărătorul divin Iisus Hristos.... Iar iubirea lor în continuă creștere va reuși și ea, pentru că iubirea realizează totul, iar iubirea nu poate să nu participe la lucrarea de răscumpărare care a început cu moartea lui Iisus pe cruce și care nu va înceta niciodată până când toate substanțele spirituale care nu au fost încă răscumpărate vor fi eliberate de orice sclavie și, prin urmare, vor fi obținut și ele viața și beatitudinea, până când întoarcerea la Dumnezeu va avea loc în totalitate, până când toate substanțele spirituale care au ieșit din Dumnezeu se vor întoarce acasă, în casa Tatălui.....

Amin

Pașii omului spre mântuire - Credința și recunoașterea mântuirii prin Iisus Hristos - Folosirea harului

Lucrarea de răscumpărare.... Credința în ea este necesară....

B.D. Nr. 0466

14. iunie 1938

Ceea ce vi se poruncește este voia Domnului, și astfel vă este trimisă astăzi o comunicare care atinge într-un mod inteligibil marea problemă atât de greu de înțeles pentru voi, oamenii.... Majoritatea umanității se află într-o eroare considerabilă dacă crede că poate obține merite în lumea de dincolo și totuși nu și-a făcut partea sa pe Pământ pentru a păstra credința în Iisus Hristos ca Fiul al lui Dumnezeu. Un om poate fi foarte bine corect, poate că și-a îndeplinit întotdeauna cu credință îndatoririle pe Pământ.... poate că a acționat față de aproapele său ca un frate.... dar L-a negat pe Iisus Hristos.... atunci răsplata lui va fi cu adevărat foarte mică, pentru că, din moment ce el nu vrea să-L recunoască pe Răscumpărătorul divin, nu va fi niciodată răscumpărat de vina sa, căci numai credința este capabilă să-l elibereze, iar în Hristos toate firele vieții se vor uni întotdeauna și pentru totdeauna.... Iar acolo unde această credință se îndepărtează de ideea de răscumpărare.... unde divinitatea Mântuitorului este pusă la îndoială și negată, acolo se îndepărtează și Dumnezeirea Însăși.... Gândirea corectă a unei persoane va fi, fără îndoială, recunoscută, dar până când inima unei astfel de persoane nu îl mărturisește pe Hristos, renașterea spiritului nu poate avea loc și fără aceasta calea spre fericirea veșnică nu va fi niciodată deschisă. Oricine a fost, așadar, crescut în credința în Hristos, dar cel care nu vrea și nu poate să o mărturisească, va trebui să facă un drum lung dincolo.... Iar căutarea adevărului va fi dificilă și foarte îndelungată. Nici o respectare strictă a poruncilor lui Dumnezeu nu va realiza ceea ce poate realiza în scurt timp conștientizarea clară a divinității lui Iisus. Dacă ar fi de reținut un singur lucru, că Domnul a umblat pe Pământ din cauza vinovăției de păcat a umanității, cât de clar se înțelege că această vinovăție de păcat, foarte umană, nu poate fi răscumpărată atâta timp cât ființa umană nu vrea să recunoască o astfel de lucrare de răscumpărare, ci o consideră mai degrabă ca pe un act de sacrificiu al unei ființe umane care, însă, este lipsită de orice divinitate. Astfel, o astfel de persoană nu va putea niciodată să simtă harurile și binecuvântările actului de mântuire în sine.... El va recunoaște semnele divinității doar atunci când, în caz de îndoială, va apela la Tatăl ceresc pentru iluminare, care îi va fi acordată cu plăcere și de bunăvoie, iar acum i se indică în mod evident adevărata lucrare a Fiului lui Dumnezeu pe Pământ. În bunătatea Sa de nedescris, Domnul caută să se apropie de fiecare.... El vrea să le ofere tuturor o înțelegere deplină și, de asemenea, va veni întotdeauna în ajutorul lor acolo unde ființa umană singură este slabă, dar voința trebuie să fie bună.... el nu trebuie să respingă ceea ce îi este de neînțeles, ci trebuie să ceară iluminarea, care îi va fi apoi acordată de bunăvoie. Dar fără credința în Iisus Hristos nu se poate intra în împărăția Tatălui.... poarta acestei împărății a fost deschisă doar prin lucrarea de răscumpărare.... dar cum poate intra pe această poartă cineva care se îndoiește de divinitatea Mântuitorului....?. S-a făcut suficient de cunoscut oamenilor care a fost scopul coborârii Mântuitorului pe Pământ.... a nu vrea să se recunoască acest lucru, dar apoi să se aștepte în continuare binecuvântarea de la El este complet de neconceput.... Iar voi, oamenii, nu aveți altă opțiune decât să dobândiți împărăția cerurilor prin credință.... dar fără credință sunteți atât de departe de ea încât toate celelalte lupte ale voastre sunt în zadar. Cu siguranță poți face un efort pentru a trăi o viață bună și astfel să dobândești multe binecuvântări, dar aceste binecuvântări te vor ajuta întotdeauna să găsești și să întărești această credință în Iisus Hristos, doar atunci viața ta pe Pământ va fi încununată de un adevărat succes.... doar atunci vei putea intra în împărăția veșnică care ți-a fost deschisă prin Iisus Hristos, Domnul nostru....

Amin

Dacă vrei ca viața ta pământească să aibă succes în veșnicie, atunci trebuie să te folosești de harurile pe care Răscumpărătorul divin Iisus Hristos ți le-a cumpărat pe cruce.... Dacă nu te folosești de aceste binecuvântări, atunci îți este imposibil să atingi gradul de maturitate care îți garantează intrarea în împărăția de lumină după moartea ta fizică..... Căci vă lipsește puterea, pentru că ați devenit slabi și neajutorați din cauza apostaziei voastre trecute de la Mine, pentru că sunteți supuși puterii Celui care v-a târât în abis.... Ești acum la mila acestei puteri și nu-i poți rezista cu propriile forțe, de asemenea, ai o voință prea slabă care nu se străduiește să se elibereze de această putere.... Dar, cu siguranță, poți experimenta o sursă de putere și o întărire a voinței dacă te întorci la Cel care a murit pentru aceasta pe cruce, pentru a te ajuta să te eliberezi de stăpânul tău din temniță. Căci ceea ce vă lipsește vouă, El a dobândit pentru voi, pentru că știa de slăbiciunea și neputința voastră și pentru că a vrut să frângă puterea adversarului.... pentru că a vrut să plătească răscumpărarea pentru voi prin moartea Sa pe cruce și acel adversar nu vă mai poate ține, dacă vreți să vă eliberați de el. Totul a fost făcut pentru voi, astfel încât acum este posibil să vă înălțați din nou.... poți ajunge la maturitatea sufletului pe Pământ, dar niciodată fără Iisus Hristos.... Mai întâi trebuie să vă lăsați răscumparați de El, trebuie să apelați la El pentru putere și har, pe care acum le puteți primi din belșug, pentru că doriți să vă eliberați de dușmanul sufletelor voastre. Astfel, trebuie să vă folosiți de binecuvântările actului de mântuire: Trebuie să ceri putere și întărire a voinței de la Cel care a dobândit această comoară de har prin moartea Sa pe cruce. Când pășești pe acest Pământ ca ființă umană, adversarul Meu are încă putere asupra ta.... Iar în viața pământească este vorba doar de faptul dacă îți întorci voința de la el și o îndrepti din nou spre Mine, ceea ce, totuși, o dovedești doar dacă îl recunoști pe Iisus Hristos, pentru că Eu M-am întrupat în ființa umană Iisus pentru a folosi iubirea Mea pentru tine, astfel încât tu să te întorci din nou la Mine.... Prin urmare, recunoașterea lui Iisus Hristos este sinonimă cu recunoașterea Mea, pe care L-ați respins cândva, și astfel v-ați despărțit de Mine din propria voință. Acest mare păcat a trebuit să te invalideze, pentru că puterea Mea de iubire nu mai putea avea efect în tine din cauza rezistenței tale.... Și dacă vreau ca tu să iei calea înapoi spre Mine, atunci trebuie mai întâi să-ți dau putere.... Astfel, trebuie să vă dau ceva ce nu trebuie să revendicați: Trebuie să vă transmit harul, iar acesta, la rândul său, a trebuit să fie dobândit printr-un imens sacrificiu pe care dragostea a vrut să-l facă pentru voi. Și astfel trebuie recunoscută jertfa și astfel trebuie recunoscut și Cel care a făcut jertfa.... omul Iisus, pe care dragostea cea mai profundă l-a motivat să aducă ajutor sufletelor legate. Și în acest om, Iisus, M-am întrupat pe Mine Însumi, pentru că Eu sunt "iubire" din eternitate. De aceea, dacă vreți să vă întoarceți la Mine, dacă vreți să parcurgeți cu succes drumul vostru pământesc, nu puteți trece niciodată pe lângă divinul Răscumpărător Iisus Hristos, căci numai de la El veți primi puterea și întărirea voinței voastre, în timp ce altfel veți rămâne slabi și nu veți putea niciodată să vă eliberați de puterea adversarului Meu..... Numai chemarea lui Iisus Hristos este suficientă pentru a dovedi că îl recunoști, și vei primi acum de la izvorul său nepuizabil de har ceea ce ai nevoie pentru a ajunge din nou la lumină, la putere și la fericire.... Dar fără Iisus Hristos, viața ta pământească este în zadar. Rămâneți în adâncuri, căci veți fi ținuți până când voi înșivă Mă veți chema în Iisus Hristos, atâta timp cât voința voastră este încă îndreptată spre cel care nu vă eliberează.... dar care nu mai are nicio putere asupra voastră de îndată ce vă veți preda Răscumpărătorului divin, care este și recunoașterea Mea și acum ați trecut și voi testul vieții pământești.....

Amin

Folosirea harurilor lucrării de răscumpărare....

Iar dacă nu te folosești de binefacerile actului mântuirii, atunci existența ta pământească nu va fi evaluată, căci numai ca om poți să-ți folosești liber voința, și oricât de slăbită ar fi ea, tot e posibil să invoci pe Cel care ți-a adus mântuirea prin moartea Sa pe cruce.... Și numai această chemare este o cerere pentru binecuvântările dobândite de El. O astfel de chemare către El necesită o recunoaștere, pe care orice ființă umană o poate obține și ea, și dacă își folosește darul intelectului său doar în măsura

în care se gândește atunci când i se dă cunoașterea despre Iisus Hristos.... Atunci, Răscumpărătorul divin poate deja să pună stăpânire pe el și să-i transmită gândurile corecte, iar atunci se stabilește și legătura.... Harurile pot deveni active în persoană.... Dar este diferit atunci când o persoană adoptă o atitudine negativă față de orice învățătură referitoare la lucrarea de răscumpărare..... În acest caz, el se închide de la sursa harului din proprie voință. Dar și atunci el trăiește doar o viață pur pământească, nu se străduiește să progreseze spiritual, ci doar consideră viața pământească ca pe un scop în sine, iar voința sa este și rămâne greșit orientată..... El aparține încă adversarului lui Dumnezeu și nu se poate elibera de el fără ajutorul Răscumpărătorului divin, Iisus Hristos. Este adevărat că nu vă veți pierde existența, căci chiar dacă veți lăsa viața pământească neexploată, veți continua să existați și după moartea trupului, dar nu vă așteaptă nici o stare de viață, nici o stare de activitate fericită, în schimb, atunci veți fi supuși morții spirituale, deoarece sunteți încă împovărați de păcat, de care Iisus Hristos v-ar fi adus răscumpărarea, dacă ați fi acceptat voi înșivă această răscumpărare. Voința ta nu poate fi ocolită, așa cum ea se angajează în legătura cu Răscumpărătorul divin, așa este și starea ta.... liber sau legat.... Pentru că nu te poți aștepta la răscumpărare fără să-L recunoști pe Cel care a cumpărat această răscumpărare pentru tine pe cruce. El a luat asupra Sa toată vina ta și a ispășit-o pentru tine.... Dar cum vă puteți aștepta la o soartă liberă, voi, care v-ați îndepărtat de El, care nu acceptați harurile pe care El le-a cumpărat pentru voi?.... Cum poți fi binecuvântat atâta timp cât ești încă devotat unui alt stăpân la care trebuie să renunți mai întâi prin recunoașterea lui Iisus Hristos?.... Poți fi binecuvântat doar atunci când vina păcatului tău a fost plătită. Voi înșivă sunteți veșnic incapabili să faceți acest lucru, de aceea El a purtat păcatele voastre pentru voi și le-a ispășit. Iar tu trebuie să te întorci la El în viața pământească și să apelezi la El ca să răscumpere și El vina pentru tine.... Și atunci vei primi har peste har, pentru că atunci dragostea Lui te va apuca și nu te va mai lăsa să cazi. Și numai atunci vei evalua corect viața pământească, care ți-a fost dată doar în acest scop, să te întorci la Dumnezeu prin Iisus Hristos, Care S-a întrupat în ființa umană Iisus pentru a muri pentru tine pe cruce. Viața pământească îți oferă posibilitatea de a urca liber și luminos în împărăția celor binecuvântați după moarte, căci numai recunoașterea lui Iisus ca Răscumpărător al lumii este necesară pentru a te putea folosi și de binecuvântările care îți garantează desăvârșirea, dar poți, de asemenea, în virtutea liberului tău arbitru, să lași să treacă această mare ocazie și să rămâi din nou în întuneric și robie pentru o perioadă infinit de lungă.... Trebuie să vă deschideți la darurile harului, trebuie să-L recunoașteți în voință liberă.... Atunci viața ta pământească nu va fi una zadarnică, atunci vei progresa în dezvoltarea ta, și atunci va fi și o viață fericită pentru tine, pentru că numai Iisus Hristos te poate scoate din noaptea morții la viață în lumină și glorie....

Amin

Cereți iertarea vinovăției

Vina păcatului.... Iertare.... Răscumpărarea.... Crucea lui Hristos....

B.D. Nr. 3335
19. noiembrie 1944

Harurile lucrării de răscumpărare se extind asupra tuturor oamenilor care au credință în Iisus Hristos. Aceștia sunt deci asigurați și de iertarea păcatelor lor, de îndată ce le recunosc, se pocăiesc și cer iertare. Căci cei care cred în Iisus Hristos știu și ei că sunt păcătoși, altfel nu ar recunoaște lucrarea sa de răscumpărare. În consecință, ei stau la crucea lui Hristos, se simt complici la suferința și moartea pe care Iisus le-a luat asupra Sa și se pleacă cu umilință în fața Lui pentru a cere iertarea vinovăției lor. Dar acești oameni se străduiesc în mod constant să ajungă la maturitatea sufletului lor și, prin urmare, se vor refugia și ei la crucea lui Hristos din când în când, dacă sunt expuși ispitelor în lupta vieții sau chiar le cedează din când în când. Pentru că ei știu că sunt slabi și că, prin urmare, pericolul de a păcătui este imens dacă nu se roagă în mod constant pentru putere și nu îl cheamă pe Iisus Hristos să le întărească voința. Ei știu că pot veni la El în orice moment; ei știu, de asemenea, că Dumnezeu este îndelung răbdător și milostiv, că știe despre slăbiciunile copiilor Săi și că este întotdeauna dispus să-i ierte dacă au păcătuit și se apropie cu pocăință de crucea lui Hristos. Pentru că actul de mântuire a fost săvârșit pentru toți oamenii și pentru toate timpurile.... harurile Sale vor fi întotdeauna eficiente asupra celor care cred în Iisus Hristos, iar toată vina va fi aruncată asupra Celui care a luat-o asupra Sa și a ispășit-o prin moartea de pe cruce. Lucrarea de milostenie este atât de mare încât oamenii sunt incapabili să o înțeleagă.... Cu toate acestea, numai cei care se unesc cu El prin credință pot participa vreodată la ea. Și iată de ce greutatea de pe Pământ sunt copleșitoare, ba chiar adesea insuportabile, pentru că omenirea a pierdut această credință, pentru că nu fuge la El cu vina păcatului, ci este ea însăși împovărată și acum trebuie să poarte și povara. Vinovăția lor nu poate fi achitată, ea crește în mod constant și se așează cu atât mai greu asupra oamenilor care nu au nicio credință în Iisus Hristos. Și va deveni atât de mare încât vinovăția îi va strivi pe oameni, încât se vor prăbuși sub ea și nu se vor mai putea ridica, pentru că nu caută iertarea vinovăției lor, iar dreptatea lui Dumnezeu nu-i poate răscumpăra dacă nu doresc harul Său și nu acceptă să fie răscumpărați din vina lor. O ființă umană s-a jertfit în iubire supremă și prin moartea Sa a oferit lui Dumnezeu o ispășire care este suficientă pentru veșnicii, încât păcătoșii să găsească iertare înaintea lui Dumnezeu de dragul acestei jertfe.... pentru că El a fost cea mai pură Ființă, a fost lipsit de orice vină și, de aceea, jertfa Sa a compensat păcatele întregii omeniri. Cu toate acestea, jertfa Sa de ispășire trebuie să fie recunoscută de oameni, ei trebuie să fie dispuși să accepte harul astfel obținut, altfel nu vor putea fi eliberați veșnic de vina lor. Păcatul îi trage pe oameni în jos, moartea lui Hristos îi ridică din nou.... Păcatul este moartea sufletului, dar la crucea lui Hristos acesta revine la viață.... Fiecare om este păcătos atâta timp cât mai umblă pe Pământ; dar în credința în Iisus Hristos și în lucrarea Sa de răscumpărare el găsește iertarea, găsește viața veșnică, care ar fi pierdută pentru el prin păcat. Iertarea vinovăției păcatului este, așadar, de cea mai mare importanță, ea nu poate avea loc decât prin Iisus Hristos, nu poate fi înlocuită cu nimic altceva și, prin urmare, orice persoană căreia îi lipsește credința în Iisus Hristos și în actul Său de mântuire va trebui să zăbovească în păcat. Căci, chiar dacă va trăi o viață de strictă stăpânire de sine și puritate pe Pământ, păcatul fostei sale răzvrătiri împotriva lui Dumnezeu, care a fost motivul vieții sale pe Pământ în primul rând, va rămâne în continuare cu el.... Pentru că acest păcat l-a făcut să aibă o voință slăbită, care nu este capabilă să opună rezistență împotriva ispitelor și tentațiilor pământești care îl fac păcătos. Căci Iisus Hristos și-a oferit jertfa ca recunoaștere a greutății profunde, ca recunoaștere a slăbiciunii voinței în care se află omenirea din cauza păcatului său trecut.... Și pentru a-i răscumpăra din aceasta și-a dat viața pe cruce.... căci El era plin de iubire, iar iubirea caută să aducă ajutor, iubirea va fi mereu activă în răscumpărare....

Amin

Puteți obține cu toții iertarea păcatelor voastre de la Mine, dacă doar o doriți cu sinceritate și vă îndreptați spre Mine în Iisus Hristos, Care a murit pe cruce pentru toate păcatele voastre. A fost o povară imensă de păcate cu care am mers la cruce, pentru că am purtat păcatele întregii omeniri trecute, prezente și viitoare.... Acesta a fost păcatul original al întregii omeniri, precum și toate păcatele pe care ființa umană individuală le-a făcut pe Pământ..... Toată vina am luat-o pe umeri și am mers cu ea la cruce.... Și oricât de grav ar fi un păcat, Eu l-am luat asupra Mea pentru că am vrut să vă răscumpăr din toată vina voastră, pentru că am vrut să vă redau puritatea inimii, în care numai așa ați putea să vă apropiați din nou de Mine și să vi se permită să Mă vedeți față în față. Am vrut să vă spăl pe toți de vina voastră, am vrut să fac ispășire pentru toate păcatele care v-au asuprit și v-au ținut irevocabil despărțiți de Mine, pentru că Eu nu Mă pot uni cu păcatul..... Din acest motiv am răscumpărat toată vina prin actul Meu de mântuire, dar am nevoie de voința proprie a fiecărei persoane pentru a fi răscumpărată. De aceea, fiecare persoană trebuie să își recunoască vina păcatului său, care îl ține departe de Mine, și trebuie să apeleze la Mine pentru iertarea vinovăției sale..... Căci fără recunoașterea vinovăției sale și cererea de iertare, el nu recunoaște jertfa omului Iisus pe cruce, iar vina păcatului său nu poate fi iertată. De aceea, voi înșivă trebuie să vreți să fiți răscumpărați și, cu această voință, trebuie să veniți la Mine, în Iisus Hristos, și să cereți răscumpărarea voastră..... Atunci veți fi liberi de orice vină, liberi de slăbiciunea și de robia în care v-a ținut adversarul Meu pentru eternitate.... Veți fi eliberați de întuneric, pentru că lumina lui Hristos va străluci prin voi, iubirea se va aprinde în voi și va străluci cu flacără strălucitoare, pentru că cel lipsit de orice iubire nu vă mai are în puterea sa, iar Cel care este iubirea însăși a venit la voi și lasă lumina Sa să strălucească în inimile voastre, pentru că acum au devenit pure, pentru că Iisus Hristos a răscumpărat vinovăția și inima voastră a devenit acum "templul lui Dumnezeu", de îndată ce trăiți iubirea.... Și odată ce ați fost răscumpărați de orice vină de către Iisus Hristos, veți trăi și voi o viață de iubire conform voinței Lui, iar Eu Însumi pot să Mă instalez în inimile voastre, pe care Mi le-ați pregătit ca un templu prin iubire.... Dar mai întâi trebuie, în mod inevitabil, să fi obținut și primit iertarea păcatelor tale. Dorința sinceră de a o obține îți asigură și cea mai deplină iertare, căci Iisus Hristos ascultă orice chemare care urcă la El dintr-o inimă plină de vină.... Eu te aud și îndeplinesc cu bucurie dorința ta, îți răscumpăr vina și te atrag la inima Mea, pentru că acum faci parte dintre cei răscumpărați pentru care Mi-am vărsat sângele pe Pământ. Eu cer doar recunoașterea vinovăției voastre, iar acest lucru nu este greu de făcut, pentru că știți cu toții că sunteți niște creații slabe și nenorocite, care încă trăiesc în robie și în întuneric spiritual până când vor găsi răscumpărarea prin dragostea lui Iisus Hristos, în care Eu M-am întrupat pe Pământ. Iubirea omului Iisus pentru semenii Săi a fost atât de mare încât a vrut să se jertfească pentru păcatele fiecărei ființe umane, a vrut să le răscumpere pentru a le deschide din nou calea spre Tatăl care era în El.... Iubirea Sa a fost atât de mare încât a vrut să ajute fiecare ființă umană să atingă beatitudinea, care nu putea fi găsită decât la Tatăl.... și iubirea Sa i-a permis să ia asupra Sa cea mai amară suferință și moarte pentru a ispăși vina care crease o prăpastie insurmontabilă între Mine și ființele umane și care trebuia mai întâi să fie umplută, ceea ce Iisus a și făcut prin actul de Mântuire și prin imensa Sa iubire. El a construit puntea dintre oameni și Mine, i-a ajutat să ajungă la Tatăl și Și-a vărsat sângele pe cruce pentru toate vinovățiile, pentru ca toți oamenii să poată deveni binecuvântați.... De aceea, El dorește cu ardoare să te eliberezi de vina păcatului, recunoaște-ți și mărturisește-ți vina, du-o la cruce și cheamă-l pe divinul Răscumpărător Iisus Hristos pentru iertare.... Și veți putea intra curați în împărăția luminii când viața voastră pământească se va sfârși.... veți lua calea spre Mine, spre Tatăl, pe care Iisus Hristos v-a precedat, pe care dragostea Sa a inițiat-o și pe care trebuie să o ia oricine vrea să devină binecuvântat....

Amin

Voința de răscumpărare

Voința liberă este indispensabilă pentru mântuire.... (Propria răscumpărare)....

B.D. Nr. 1611a
14. septembrie 1940

În virtutea voinței libere, omul are în puterea sa de a se răscumpăra pe sine însuși, el este însă slab și înepuțincios fără folosirea mijloacelor harului, fără aportul de putere spirituală. Harul este tot ceea ce Dumnezeu dă ființei umane în iubirea Sa, dacă aceasta îl dorește.... A sta în harul lui Dumnezeu înseamnă a fi în permanență îngrijit de iubirea Sa, iar această iubire intervine oriunde ființa umană este în pericol. Dacă sufletul său este în pericol, iubirea divină îl va ajuta, cu condiția ca ființa umană să nu se opună ea însăși acestui ajutor. Cel mai eficient mijloc al harului este rugăciunea. Rugăciunea este mijlocul de a primi haruri nemăsurate, adică putere și ajutor mereu și mereu în toate nevoile și suferințele sufletului. Rugăciunea face ca ființele spirituale bune să se pună la dispoziția ființei umane, adică să dea puterea pe care o posedă din belșug celui care cere putere în rugăciune. Pentru că atunci voința liberă a ființei umane a fost activă pentru a cere putere de la Dumnezeu. Rugăciunea este, așadar, un mijloc de a primi har nemăsurat. Și un alt mijloc al harului este activitatea de iubire.... Căci cu fiecare act de iubire dezinteresată față de aproapele, harul divin curge spre el sub forma iubirii divine, iar aceasta îl îndeamnă pe om la o iubire tot mai activă, și numai prin iubire se răscumpără, astfel că puterea din ființa umană devine cu atât mai puternică cu cât practică mai mult iubirea și primește astfel harul lui Dumnezeu, adică o putere sporită pentru răscumpărarea sa. Nici o putere sau har nu poate curge către o persoană care doar îndeplinește o formă oarecare, inima sa lăuntrică trebuie să-l îndemne să se roage și să iubească.... Numai atunci i se poate împărtăși harul. Și grijile, bolile și necazurile sunt dovezi ale iubirii divine, pentru că ele sunt menite să aducă ființa umană în starea de a aplica mijloacele harului, astfel încât să implore ajutor în rugăciune și să devină activă în iubirea față de aproapele său. Astfel, Dumnezeu îi îndrumă pe oameni astfel încât aceștia să dorească să stea sub razele soarelui divin al harului, El le oferă, ca să spunem așa, mijloacele harului, astfel încât ei să le folosească. Cu toate acestea, persoana perfectă din punct de vedere spiritual are aceeași voință ca și Dumnezeu și, în calitate de executant al voinței, depune același efort pentru a influența ființele de pe Pământ astfel încât acestea să folosească mijloacele de har... ea stimulează voința ființei umane să fie activă în mod iubitor și să apeleze la Dumnezeu pentru a primi puterea Lui.... numai atunci este folosit corect liberul arbitru, atunci ființa umană este capabilă să se răscumpere pe sine, pentru că face totul cu ajutorul lui Dumnezeu, se folosește de harul lui Dumnezeu și astfel trăiește în și cu Dumnezeu....

Amin

Mijloace de har.... Rugăciune și bunăvoință....

B.D. Nr. 1611b
14. septembrie 1940

Iar pacea interioară va fi semnul că Dumnezeu este în el. Dar cei cărora le lipsește harul divin, pentru că nu l-au dorit și nici nu l-au primit atunci când le-a fost oferit, găsesc calea de urcare atât de dificilă încât nu vor putea niciodată să o parcurgă, pentru că puterea lor este prea mică și nu cer putere de la Dumnezeu, deși le este la dispoziție. Ei nu folosesc niciunul dintre mijloacele harului, iar sufletul lor este slab și incapabil să se înalțe. Și totuși, Dumnezeu lasă să strălucească soarele harului și asupra lor, dându-le oamenilor Cuvântul Său și instruindu-i prin el să-și amintească de sufletul lor. El le oferă cunoașterea măsurii de har la care fiecare persoană are dreptul. El vrea ca ei să fie atenți și să nu treacă prin viața pământească fără să fie avertizați. Și astfel, harul divin ajunge și el inconștient la ființa umană și vrea doar să fie cuprins.... Și, din nou, este voința liberă a omului de a apuca mâna lui Dumnezeu și de a accepta harul divin care îi este oferit cu atâta dragoste și.... odată ce a fost făcut părtaș la acest har, să îl ceară din nou și din nou și astfel să primească puterea de a se răscumpăra în

timpul vieții sale pământești. Astfel, voința sa este necesară doar pentru a putea realiza tot ceea ce este benefic pentru mântuirea sufletului său. Voința lui trebuie să-L caute pe Dumnezeu, voința lui trebuie să se supună Lui, iar voința lui trebuie să se îndrepte conștient spre El și să ceară putere de la Dumnezeu pentru a face acest lucru.... El stabilește apoi legătura cu Tatăl său din veșnicie, el vrea să meargă la Dumnezeu. Și această voință este salvarea lui.... Iar Dumnezeu vine în întâmpinarea lui întotdeauna și pretutindeni, nu cere de la ființa umană mai mult decât poate ea să îndeplinească, îi oferă toate mijloacele de ajutor care fac posibilă ascensiunea și nu cere ființei decât să nu se comporte cu respingere, ci să accepte cu recunoștință binecuvântările care îi garantează ascensiunea. Dar Dumnezeu nu forțează voința ființei umane și, prin urmare, harul lui Dumnezeu nu poate fi acordat fără voința ființei umane, altfel sufletul ar fi forțat să se înalțe, deci nu ar dori să se înalțe în deplină libertate de voință, ci ar parcurge în mod obligatoriu această cale de înălțare. Pentru că harul divin este putere de la Dumnezeu care cere să ne întoarcem din nou la Dumnezeu.... Prin urmare, această putere poate fi împărtășită ființei doar atunci când aceasta se adresează lui Dumnezeu prin voință liberă. Prin urmare, liberul arbitru este indispensabil dacă ființa vrea să se răscumpere din ultima ei întrupare pe Pământ....

Amin

Recunoașterea păcatului.... Voința de a deveni activ....

B.D. Nr. 3280

6. octombrie 1944

Voința este cea care dă naștere păcatului și, prin urmare, voința trebuie să fie și ea dispusă să se elibereze de el. Prin urmare, ființa umană trebuie să ajungă inevitabil la conștientizarea faptului că a păcătuit înainte de a se apuca de munca de purificare. El trebuie să fie conștient de vinovăția sa înainte de a dori să o răscumpere. Și, prin urmare, nu poate exista iertare a păcatului înainte ca ființa umană să-și recunoască starea de păcat. Pentru că păcătosul continuă să păcătuiască atâta timp cât nu are această conștientizare. Totuși, ființa umană nu-și poate recunoaște păcatul decât atunci când se trezește în ea dragostea, dragostea pentru Dumnezeu și pentru aproapele său împotriva căruia a păcătuit. Pentru că numai așa conștientizează greșeala, numai când inima lui este capabilă să iubească înțelege că a încălcat iubirea, că a devenit păcătos. Și, în funcție de profunzimea iubirii sale, caută să se elibereze de acest păcat. Atunci voința sa devine activă, la fel cum era activă înainte de comiterea păcatului. Dacă ființa umană nu a dobândit această cunoaștere în prealabil, atunci va continua imediat să păcătuiască..... astfel, va lăsa voința sa să devină activă într-un mod care se opune lui Dumnezeu, și atunci nu va putea fi niciodată eliberată de vina sa, pentru că și acest lucru necesită voința ființei umane. Și astfel se înțelege și faptul că răscumpărarea prin Iisus Hristos presupune întotdeauna voința ființei umane de a se lăsa răscumpărată, altfel nu ar mai exista păcat în întreaga lume și puterea Satanei ar fi frântă pentru totdeauna.... Într-adevăr, Iisus Hristos a învins moartea și a frânt puterea adversarului Său, El a permis ca voința Sa ca ființă umană să devină extrem de puternică și a înfăptuit actul mântuirii în virtutea iubirii Sale, lăsând însă întotdeauna oamenilor libertatea voinței lor de a recunoaște lucrarea Sa și de a-L urma.... permițând astfel voinței lor să devină activă pentru răscumpărare. El nu exclude nici o ființă umană de la binecuvântările și harurile actului de mântuire, dar nici o ființă umană nu va fi obligată să fie răscumpărată, în schimb, ea însăși trebuie să recunoască faptul că este păcătoasă și, în această conștientizare, să se apropie de El, Răscumpărătorul divin, și să apeleze la El pentru iertarea vinovăției sale.... Apoi are loc cel mai de neînțeles act.... Dumnezeu îi iartă vina, îl iartă de dragul lui Iisus Hristos, Care și-a vărsat sângele pentru semenii Săi și pentru păcatele lor.... Dumnezeu a acceptat sacrificiul unei ființe umane iubitoare, iar nenumărați oameni pot rămâne nepedepsiți dacă se pocăiesc de vina lor și cer iertare de dragul lui Iisus Hristos.... Oamenii nu pot înțelege amploarea vinovăției lor de păcat față de Dumnezeu și nu ar putea niciodată să-și ispășească vina pe Pământ și nici măcar în lumea de dincolo nu ar trece eternități până la răscumpărarea finală a vinovăției lor, dacă Iisus Hristos nu s-ar fi milostivit de ei și nu i-ar fi răscumpărat de la suferințe de nedescris pe Pământ și în lumea de dincolo prin sângele Său, printr-un sacrificiu al iubirii Sale, care L-a pătruns și L-a făcut să devină Mântuitorul întregii omeniri. Cu toate acestea, nicio ființă umană nu poate pretinde răscumpărarea dacă nu se întoarce la El de bunăvoie,

conștientizându-și vina și cerându-și iertare.... și, prin urmare, nu-L recunoaște. Pentru că aceasta este o condiție prealabilă, deoarece este respectat liberul arbitru al ființei umane și nici nu va fi atins de Dumnezeu în veșnicie și pentru că ființa umană este liberă și, prin urmare, trebuie să decidă singură la cine se întoarce.... la Dumnezeu sau la adversarul său....

Amin

Au fost răscumpeștiți toți oamenii?....

B.D. Nr. 7218

30. noiembrie 1958

Nu există o răscumpeștiire generală, există doar răscumpeștiirea individuală, răscumpeștiirea unei ființe care a fost perfectă la început și care a căzut în adâncuri din vina sa. Fiecare ființă individuală trebuie să dorească și să se străduiască pentru propria răscumpeștiire, trebuie să se îndrepte spre Răscumpeștiitorul divin Iisus Hristos chiar și în stadiul său uman, trebuie să fie dispusă să fie răscumpeștiită de El și să se lase răscumpeștiită de El.... Ea trebuie să ia calea crucii pentru ca vina păcatului să fie răscumpeștiită și pentru ca drumul spre Tatăl să fie din nou deschis pentru ea. Iisus Hristos a realizat cu siguranță actul Său de mântuire pentru întreaga umanitate, pentru oamenii din trecut, prezent și viitor.... și nicio ființă umană nu este exclusă de la aceasta. Dar, cu toate acestea, voința individului este mai întâi necesară pentru ca lucrarea de răscumpeștiire să fie considerată împlinită pentru el. Ființa umană nu poate fi răscumpeștiită fără intervenția sa, fără să se întoarcă în mod conștient la Răscumpeștiitorul divin și fără să ceară în mod conștient iertarea vinovăției sale. Iisus Hristos a răscumpeștiit omenirea din păcat și moarte.... Dar dacă doar această lucrare de răscumpeștiire, suferința și moartea Sa pe cruce, ar fi fost necesară pentru răscumpeștiirea completă a vinovăției, atunci întreaga omenire ar fi fost răscumpeștiită și nu ar mai fi existat nicio ființă necurată în întregul univers. Dar, în același timp, toate ființele ar fi fost private de liberul lor arbitru dacă nu li s-ar fi permis mai întâi să decidă dacă vor să accepte sau nu răscumpeștiirea prin Iisus Hristos. Dar fiecare ființă individuală trebuie să ia ea însăși această decizie și, în acest scop, parcurge drumul ca ființă umană pe Pământ, unde, dotată cu intelect și liber arbitru, este de asemenea capabilă să decidă în mod conștient. Și de aceea este deosebit de important în acest moment să facem accesibilă cunoașterea mântuirii prin Iisus Hristos, iar importanța proclamării lui Iisus Hristos în lume nu trebuie subestimată.... cunoașterea celui mai important lucru din viața pământească.... la urma urmei, ar trebui să influențeze gândirea și dorința de a ne întoarce la El. Și odată început drumul spre El, acesta se va încheia tot sub crucea Lui, iar omul va putea să-și arunce povara datoriilor, va fi eliberat de ele prin milostivirea lui Iisus, pentru ca El le-a purtat pentru cel pentru care Iisus, Răscumpeștiitorul divin, și-a vărsat sângele.... Dar nimeni altcineva nu poate lua această cale de la el, nimeni altcineva nu o poate parcurge în locul lui.... Iisus Hristos se uită doar la voința ființei umane care dorește răscumpeștiirea sa din păcat și moarte și se va conforma și El acestei voințe. Dar este eronat să credem că întreaga umanitate și tot ce este spiritual este răscumpeștiit.... Numai ființa însăși face posibilă răscumpeștiirea, deși nici o ființă nu este exclusă de la faptul că într-o zi va parcurge și ea însăși drumul spre cruce.... dar numai atunci când va fi pregătită pentru aceasta. Și astfel, omenirea ar putea, într-adevăr, să pună capăt ea însăși chinurilor existenței neîmpăcate și să-și schimbe starea spirituală în unitate, dar ar trebui să meargă pe calea crucii în unitate, ar trebui să-și mărturisească vina în unitate și să-și ceară iertarea de vină.... Cu toate acestea, atâta timp cât nu este așa, ci doar indivizii doresc și se străduiesc să fie răscumpeștiți prin Iisus Hristos, doar indivizii vor putea fi răscumpeștiți de El, dar și aceștia vor fi și vor rămâne nemăsurat de binecuvântați. Căci fără răscumpeștiirea prin Iisus Hristos nu există beatitudine, fără recunoașterea conștientă a lui Iisus Hristos, ființa umană rămâne în păcat și moarte până când își schimbă ea însăși voința....

Amin

Slujind în dragoste

Mântuirea prin slujirea în dragoste.... Trebuie să declare și voința liberă....

B.D. Nr. 2084
23. septembrie 1941

Fără o activitate de slujire, nicio ființă nu se poate răscumpăra. Acest lucru este valabil atât pentru ființele legate, cât și pentru cele cu voință liberă. Activitatea de slujire este întotdeauna o condiție prealabilă pentru atingerea stării care îi permite să se elibereze de forma sa exterioară. Și cu cât ființa se supune cu mai multă bunăvoință activității de slujire, cu atât mai repede își poate schimba forma exterioară până la ultima formă exterioară, trupul trupesc al ființei umane, care înconjoară sufletul, iar acum slujirea cu iubire este din nou sarcina pe care sufletul trebuie să o îndeplinească pentru a scăpa și de ultima formă exterioară și pentru a putea intra nestingherit în împărăția spirituală. Slujirea în iubire este singurul lucru care eliberează sufletul din starea de lipsă de libertate și tocmai acestui lucru oamenii îi acordă atât de puțină atenție. În agitația lor, ei nu mai găsesc timp pentru ceilalți, uită de adevărata sarcină, pentru că se consideră prea mult în centrul atenției. Și de aceea ei rămân legați, căci numai slujirea în iubire răscumpără. În stadiile preliminare, ființele sunt determinate de voința divină să fie în activitate de slujire, ele sunt într-o anumită stare de constrângere, astfel încât trebuie să desfășoare activitatea pe care Dumnezeu le-a încredințat-o. Dar, în calitate de om, voința divină este exclusă în măsura în care El lasă ființa umană să gândească și să acționeze în conformitate cu voința Sa. Prin urmare, el nu este forțat să servească, ci trebuie să fie activ într-un mod de servire de bunăvoie. Impulsul de a face acest lucru trebuie să fie prezent în inima sa, astfel încât dragostea trebuie să fie aprinsă în el, căci numai aceasta îl îndeamnă să fie în slujba aproapelui său. Fără iubire, însă, îi lipsește impulsul și atunci ființa umană nu-și îndeplinește sarcina pământească. Și asta este ceea ce afectează întreaga umanitate....

Pentru a fi activ în iubire este nevoie de cea mai mare depășire de sine, atâta timp cât ființa umană nu se află încă în iubire. Dar odată ce flacăra iubirii a fost aprinsă în inima sa, el nu poate să nu fie activ în iubire, pentru că iubirea este forță, dar forța nu poate rămâne niciodată inactivă, ea va stimula întotdeauna activitatea, deci va dori să se exprime și, într-adevăr, într-un mod care îi face fericiți pe semenii. Și astfel, ființa umană îl servește pe cel pe care vrea să-l mulțumească și astfel se eliberează de fosta sa vină.... pentru că a vrut să domnească în aroganță..... Prin urmare, slujirea înseamnă pentru el o eliberare dintr-o robie îndurată timp nesfârșit și, în același timp, face ca forma exterioară să devină inutilă, astfel încât sufletul poate renunța la ultima sa formă exterioară, pentru că astfel a dovedit că a renunțat la vechea sa atitudine împotriva lui Dumnezeu, că nu mai este împotriva lui Dumnezeu, ci a devenit iubire, astfel că se află în voința asemănătoare lui Dumnezeu, în consecință, a depășit complet separarea de Dumnezeu, astfel că a devenit una cu El. Unirea cu Dumnezeu înseamnă spiritualizare, astfel încât schimbarea formei pământești a devenit acum inutilă și toată povara a fost luată de pe suflet. Cu toate acestea, unirea cu Dumnezeu nu poate avea loc decât în iubire. Lucrările iubirii duc la apropierea de Dumnezeu, deoarece Dumnezeu este prezent în fiecare lucrare a iubirii. Dar oricine a făcut din apropierea de Dumnezeu scopul său, se află deja în iubire, pentru că dorește să se unească cu El pentru că Îl iubește pe Dumnezeu. Și astfel, prin dorință, el se eliberează și de violența adversă.... El s-a răscumpărat prin iubire....

Amin

Fără dragoste nu există răscumpărare.... Forța vieții....

B.D. Nr. 3165
21. iunie 1944

Doar pe calea iubirii este posibilă răscumpărarea. Această lege se aplică atât pe Pământ, cât și în lumea de dincolo și, prin urmare, trebuie să fie respectată de toate ființele, altfel ele vor rămâne

legate pentru totdeauna. Caracteristica răscumpărării este lumina și puterea. Atâta timp cât ființa este încă lipsită de lumină și de putere, ea nu este răscumpărată, nu și-a recăpătat încă libertatea inițială și, prin urmare, nici capacitatea de a lucra în deplină cunoștință de cauză. Dar pentru ființa care, la origine, se afla în toată perfecțiunea, starea deficientă înseamnă și o stare de greutate și de chinuri, dar pe care ea însăși și-a provocat-o prin voința sa, prin lipsa sa de iubire. Și numai prin iubire poate redeveni ceea ce a fost de la început. Prin urmare, iubirea nu poate fi niciodată eliminată și trebuie să fie, ca să spunem așa, principiul de bază fără de care nu există dezvoltare superioară. Dar dacă dragostea nu este luată în considerare, cursul dezvoltării trebuie să fie inevitabil inhibat, deoarece atunci este imposibil să existe un flux de forță și lumină, iar acolo unde acesta lipsește, rezultatul este o stare haotică. Căci în întuneric totul devine confuz, iar lipsa de putere face ca ființa să nu se poată elibera de starea de imperfecțiune. Lumină și putere, adică cunoaștere și putere sunt semnele răscumpărării. Prin urmare, o ființă care nu s-a mântuit nu poate distribui nimic, deoarece ea însăși nu posedă nimic; astfel, nu poate fi iubitoare nici în lumea de dincolo, iar această stare este extrem de chinuitoare. Pe Pământ, însă, ființa dispune de forță chiar și în starea de nerăscumpărare, forță care, deși nu este semnul răscumpărării, îi este acordată ca un har extraordinar pentru a se putea răscumpăra. Este forța vitală care îi permite ființei umane să lucreze în iubire pentru a intra în posesia luminii și a forței spirituale. De aceea, viața pământească este un act special de har, pentru că Dumnezeu împărtășește ființei ceva la care, de fapt, ea nu are dreptul din cauza voinței sale de respingere față de Dumnezeu.... El îi transmite puterea de a lucra, chiar dacă primirea puterii este doar o parte a celor răscumpărați. Acest act de har este extrem de semnificativ și totuși rămâne nerecunoscut și nefolosit.... Ceea ce a devenit slab prin apostazia de la Dumnezeu primește putere pentru a se răscumpăra, pe care trebuie doar să o folosească în mod corespunzător pentru a se putea întoarce la starea inițială de libertate, cunoaștere și putere. Dumnezeu a dat ființei o viață pe care nu o merita, îi direcționează forța și îi oferă în mod constant ocazii de a fi activă în iubire, deci de a folosi forța vitală care îi curge pentru a lucra în iubire și astfel să se răscumpere. Dar ființa nu se folosește de acest dar extraordinar al harului, continuă să trăiască fără milă și își ignoră sarcina în viață, care este de a-i aduce lumină și putere în lumea de dincolo. Dar acolo orice sursă de putere este întreruptă atâta timp cât nu simte iubirea în sine. De aceea, cursul dezvoltării în lumea de dincolo nu poate fi continuat decât în condiții foarte dificile, dacă nu este complet întrerupt sau continuat în jos de însăși voința ființei. Pentru că acum poate avea loc o regresie în care ființa este complet lipsită de lumină și putere și, prin lipsa de iubire, se îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu. Fără iubire nu există răscumpărare, dar iubirea trebuie să se dezvolte liber în ființă, iar Dumnezeu îi oferă toate posibilitățile imaginabile de a face acest lucru. Și chiar dacă procesul de transformare în iubire durează eternități, el nu poate fi evitat, pentru că o dezvoltare mai înaltă înseamnă o aliniere cu eternitatea eternă, care este ea însăși iubire pură și, prin urmare, iubirea trebuie să fie adusă la dezvoltare în ființă pentru a redeveni ceea ce a fost odată.... o ființă liberă, plină de lumină și de putere, căreia i se permite să locuiască în proximitatea lui Dumnezeu....

Amin

Ajutor pentru sufletele sărace.... Răscumpărarea dragostei....

B.D. Nr. 5203

4. septembrie 1951

În împărăția de dincolo se apreciază tot ceea ce ajută sufletele să se înalțe. Iubirea, dăruită ființei spirituale încă imature, este singurul mijloc de răscumpărare atâta timp cât ea nu se poate ridica din propriile forțe, adică atâta timp cât ea însăși nu poate încă lucra în iubire, pentru că este lipsită de putere. Tot ceea ce ajută acum aceste ființe să prindă putere are binecuvântarea Mea, deoarece corespunde principiului iubirii. Iubirea arătată de oameni ființelor spirituale imature trebuie să aibă cumva un efect de răscumpărare, fie pe Pământ, fie în lumea de dincolo, deoarece nicio scânteie de iubire nu este lipsită de putere și, prin urmare, lucrarea iubirii înseamnă întotdeauna furnizarea de putere. Prin urmare, voi, oamenii de pe Pământ, puteți oferi un ajutor de nedescris dacă dragostea vă îndeamnă să vă amintiți de bietele suflete de dincolo, care sunt complet neputincioase și, prin urmare, depind de ajutor. Și tot ceea ce faceți pentru a-i ajuta să prindă putere, tot ceea ce faceți pentru a avea

un efect de răscumpărare, Îmi va face plăcere și nu va fi niciodată inutil. Există deja atât de puțină iubire printre oamenii de pe Pământ, iar aceștia se gândesc și mai puțin la sufletele din lumea de dincolo, pentru că nu cred în continuarea vieții după moarte, iar această necredință are un efect extrem de amar asupra sufletelor din lumea de dincolo, care rămân neîmpăcate și neputincioase într-un mediu întunecat și nu se pot ajuta singure. Fiecare gând bun pentru ele, fiecare dorință de iubire pentru bunăstarea lor este o ușurare în chinul lor și este simțită cu recunoștință de către ele. Totuși, tocmai acele suflete care lăncezesc în întuneric sunt urmate de puține astfel de gânduri bune și pline de iubire și, prin urmare, aceste suflete sunt în cea mai mare suferință. Prin urmare, veți înțelege și că oamenii care ar dori să le ajute sunt înconjurați de nenumărate suflete care vor să se facă cunoscute, cerând ajutor. Voi toți oamenii sunteți înconjurați de astfel de suflete, dar numai câțiva le ascultă, numai câțiva au voința în ei înșiși de a le ajuta și credința de a putea să le ajute prin rugăciune și gânduri de iubire.... Cu toate acestea, nenumărate sunt cele care nu găsesc mijlocitori pe Pământ și, de aceea, caută și ele să intre în astfel de cercuri unde se simt curenți de putere. Aceste suflete vă cer și ele ajutorul.... Acordați-le, faceți tot ceea ce vă inspiră dragostea voastră și să știți că aveți întotdeauna asigurată binecuvântarea Mea, de îndată ce sunteți conduși doar de voința de a iubi pentru a le ajuta. Nu căutați altceva decât să aduceți ajutor, atunci puteți dezlega atâtea lanțuri, atunci puteți da libertate sufletelor chinuite; ajutați-le mai întâi dându-le putere, pe care apoi o folosesc ele însele după exemplul vostru, astfel încât și ele vor să ajute așa cum le-ați ajutat voi. Nu uitați niciodată că ele sunt dependente de ajutorul vostru, chiar dacă harul și mila Mea nu condamnă nicio ființă pentru totdeauna; totuși, inimile lor împietrite trebuie mai întâi să fie atinse de o rază de iubire înainte de a apuca harurile Mele.... Iar Eu Însumi vă ghidez vouă oamenilor, sufletele care au nevoie doar de un imbold pentru a începe drumul lor de dezvoltare în lumea de dincolo. Cu toate acestea, fără ajutorul iubirii, ele continuă să lăncezească în aceeași stare pentru o perioadă nesfârșită de timp și nu pot găsi calea spre ascensiune. Rugați-vă pentru ele și nu le uitați, pentru că suferința pe care le-a provocat-o necredința și lipsa lor de bunătate este incomensurabilă, dar dacă vreți să le ajutați, Eu sunt mereu gata cu harul și mila Mea să le trag din noaptea morții în lumina vieții, pentru că atunci Eu nu pot rezista iubirii pe care o dăruieți sufletelor nefericite de dincolo și le iert vina de dragul iubirii voastre....

Amin

Subordonarea voinței

Răscumpărarea de sine.... Dragoste.... Renunțarea la voință....

B.D. Nr. 1571
17. august 1940

Nu poate exista răscumpărare pentru o ființă care nu se supune voinței divine. Este adevărat că și la ea continuă să vină indicații, a căror ascultare o poate conduce pe calea cea bună, dacă nu se opune în mod deschis. Nu există o altă posibilitate de autorecompensare decât prin renunțarea la propria voință, întrucât aceasta a dus la apostazia de la Dumnezeu. Atâta timp cât ființa rezistă, atâta timp cât se crede mai puternică, adică atâta timp cât mai vrea să se exprime în mod opus, eliberarea de formă este imposibilă.

Nu există altă cale spre Dumnezeu decât aceea de a te transforma într-o ființă de lumină prin slujirea în iubire.... Iar slujirea în iubire este o supunere conștientă față de Cel care este iubirea veșnică în sine. Ființa umană care servește va face întotdeauna ceva care este o binecuvântare pentru semenii săi. Ea va încerca să atenueze greutățile, va ajuta la suportarea suferinței, se va strădui să îmbunătățească soarta semenilor săi și va fi mereu pregătită pentru ei. Și toate acestea presupun iubire și, în consecință, ea va săvârși aceste fapte cu Dumnezeu, căci toate acțiunile de iubire trebuie să o unească cu iubirea eternă, întrucât Dumnezeu Însuși este prezent în orice faptă de iubire. Și acolo unde este Dumnezeu, nici o altă putere nu are spațiu și putere.... Așadar, ființa umană este răscumpărată din această situație dacă este conectată cu Dumnezeu.... Iar a fi unit cu Dumnezeu înseamnă și a face tot ceea ce Dumnezeu îi prescrie să facă. Înseamnă să renunțe complet la propria voință și să lase să prevaleze doar voința lui Dumnezeu.... Mai mult, înseamnă să fie complet absorbită de voința divină, să realizeze tot ceea ce contribuie la răscumpărarea de sine.... să se îngrijească de trupul și sufletul aproapelui și să-L slujească pe Dumnezeu în cea mai profundă iubire și smerenie. Adesea nu va fi ușor pentru ființă să slujească acolo unde ar prefera să domnească, însă dragostea pentru Dumnezeu este forța motrice a fiecărei slujiri, iar această dragoste îi dă putere.... Căci dacă ființa umană este înflăcărată de iubire pentru Dumnezeu, iubirea divină va cuprinde și ea copilul pământean și acesta va simți această iubire în dorința crescută pentru El.... Și slujește cu atât mai bucuros cu cât se unește mai intim cu Dumnezeu prin iubire....

Amin

Predarea voinței singura cerer....

B.D. Nr. 2841
7. august 1943

Pune-ți voința ta la picioarele Mele și modul tău de viață va fi de acum înainte unul binecuvântat. Nu cer prea multe de la voi, ci doar supunerea voinței voastre voinței Mele, care odată s-a îndepărtat de Mine cu aroganță și a dus la imperfecțiunea voastră. Dacă acum vreți să deveniți din nou perfecți și astfel să fiți după chipul Meu, atunci trebuie să vă întoarceți din nou la Mine, trebuie să recunoașteți voința Mea și să Mi-o oferiți pe a voastră, trebuie să aveți aceeași voință ca și Mine, pentru că în starea de perfecțiune nu puteți dori și acționa altfel decât ceea ce înțelepciunea și iubirea Mea au recunoscut. Și de aceea nu trebuie să vă opuneți voinței Mele, căci atunci voința voastră nu corespunde iubirii și înțelepciunii Mele, și atunci nu vă puteți uni cu Mine.... nu poți deveni perfect. Dar, de îndată ce Mă recunoașteți, vă dăruieți complet Mie, și astfel Îmi dați și voința voastră, și atunci vă pot ghida și nu întâmpin rezistență. Atunci veți recunoaște și voi lucrarea Mea în voi, pentru că acolo unde nu mai există rezistență, Eu Mă pot exprima, Îmi pot lăsa puterea să se reverse, pot lăsa voința Mea să se împlinească prin voi, pot transfera voința Mea altora prin voi. Dacă renunți la voința ta, nu vei deveni lipsit de libertate sau de putere, dar acum poți realiza totul cu sprijinul Meu. Pentru că voința Mea a devenit acum și voința voastră și veți fi mulțumiți pentru că puteți să-Mi lăsați totul

Mie. Atâta timp cât nu vă sacrificați complet voința pentru Mine, gândurile și aspirațiile voastre sunt încă îndreptate spre lume, pentru că atunci voința voastră este cea care încă acordă atenție la ceea ce este partea adversarului Meu. Dar voi trebuie să vă desprindeți de împărăția lui, să nu-l recunoașteți pe cel care v-a determinat odată voința voastră de a vă îndepărta de Mine, trebuie să-l disprețuiți și să vă îndepărtați de el, astfel dovediți că Mă doriți și că sunteți dispuși să acceptați voința Mea, și astfel vă supuneți acestei voințe. Atunci veți fi atenți la ceea ce vă spun, veți asculta Cuvântul Meu și acum vă voi putea ghida, Mă veți urma și veți face din voința Mea principiul călăuzitor al modului vostru de viață. Și apoi trebuie să vă înălțați, să vă atingeți scopul, să deveniți ceea ce ați fost odată, ființe iluminate care nu fac decât să îndeplinească voința Mea și sunt fericite, pentru că împlinirea voinței Mele face fericite toate ființele....

Amin

Legătura cu Iisus Hristos

Legătura cu Iisus Hristos....

B.D. Nr. 7489

29. decembrie 1959

Puteți rosti numele Domnului în orice moment și veți găsi întotdeauna ascultare la El, căci El așteaptă doar să vă întoarceți gândurile spre El și să coboare raza Sa de iubire în inimile voastre. Pentru aceasta din urmă este nevoie ca inimile voastre să se deschidă, iar acest lucru se întâmplă prin întoarcerea gândurilor voastre spre El. Fiecare gând spiritual este o legătură între voi și împărăția luminii. Fiecare gând la El, Dumnezeu și Tatăl vostru în Iisus Hristos, este o legătură cu El, care este întotdeauna cel mai valoros lucru pentru voi, pentru că fiecare legătură vă aduce putere și lumină, pe care sufletul vostru o simte în mod benefic, chiar dacă trupul vostru nu o poate simți. De aceea, ar trebui să vă întoarceți la Iisus Hristos chiar și în cele mai mici greutăți, pentru că veți stabili întotdeauna o legătură cu El care nu va rămâne niciodată fără succes. Iar numeroasele mici greutăți din existența umană ar trebui să te îndemne să te întorci la El doar pentru că El vrea ca tu să-ți amintești de El mereu și pretutindeni, și pentru că legătura voastră nu poate fi suficient de intimă pentru ca tu să vrei să trăiești mari binecuvântări din ea. Ar trebui să ajungi atât de departe încât să mergi pe drumul tău doar cu El, să îi încredințezi totul, să nu întreprinzi nimic fără El, să îi ceri sfatul orice ai face.... să nu mai mergi singur, ci în compania constantă a Lui, care vrea să fie și să rămână ghidul tău pe drumul vieții tale pământești.... căci atunci vei ajunge și tu în siguranță la țelul tău. Și chiar dacă preocupările voastre sunt mărunte.... legătura voastră cu El este singurul lucru important, și chiar și cele mai mici preocupări ar trebui să vă determine să faceți acest lucru, iar Tatăl vostru va fi mulțumit de voi, cu care dorește să fie unit pentru toată veșnicia. Căci v-ați despărțit de bună voie de El și de aceea trebuie să vă întoarceți la El de bună voie din nou.... Trebuie să vă întoarceți gândurile înapoi la Cel de la care v-ați îndepărtat cândva, în iluzia completă a gândirii voastre. Dar, ca ființe umane, nu puteți fi forțați să faceți acest lucru și, prin urmare, trăiți în lume cu un liber arbitru pe care îl puteți îndrepta acum și spre lume și atracțiile ei, dar atunci veți fi în continuare foarte departe de Dumnezeu, care, totuși, vrea să vă recâștige pentru eternitate. Și fiecare gând pe care îl îndreptați spre El în mijlocul vieții pământești este începutul unei reîntoarceri la El, care ar trebui acum să fie urmărită cu tot mai multă seriozitate, adică să-ți ridici gândurile tot mai des spre Cel de la care ai plecat cândva. Din acest motiv, însă, rămâne și libertatea voinței tale, căci trebuie să găsești și să urmezi calea către Tatăl din iubire, El nu vrea să te oblige să faci acest lucru, căci iubirea este singurul liant care restabilește vechea relație, așa cum era la început.... Numai iubirea leagă copilul de Tatăl, creatura de Creatorul din eternitate.... Și Dumnezeu vrea să posede această iubire de la voi, oamenii, și de aceea vă atrage în toate felurile și vă curtează iubirea.... și fie că acest lucru se întâmplă prin greutăți de tot felul, El caută să vă convingă să vă alăturați Lui, ceea ce va avea loc apoi tot în iubire, pe care Tatăl o va dovedi acum în multe feluri, astfel încât să câștige întreaga iubire a copilului și să poată avea loc acum unirea care unește veșnic copilul cu Tatăl său. Iar și iar lăsați gândurile să se îndrepte în sus, spre Iisus Hristos, Dumnezeu și Tatăl vostru din veșnicie.... Și viața ta se va desfășura în curând mai mult spiritual, vei depăși cu ușurință viața pământească cu toate dificultățile ei și vei trăi în curând numai pentru împărăția spirituală, pentru împărăția care este adevărata ta casă și în care vei intra când se va termina cursul tău pământesc....

Amin

Din belșugul Meu puteți lua har peste har. Căci Eu împart cu mâinile pline, nu limitez darurile Mele, dacă tu doar vrei să ți le dăruiesc.... Și dragostea Mea pentru voi este cu adevărat nespus de mare, căci văd în voi niște copilași slabi care nu se pot înălța fără ajutor, care au nevoie de ajutorul Meu pentru a se înălța. Și dacă acum Îmi ceri har și putere, îți va fi cu adevărat acordat, pentru că Eu îți voi îndeplini cu plăcere o astfel de cerere, pentru că, la urma urmei, Îmi dovedește voința ta de a ajunge la Mine, de la care ți-ai luat cândva originea. Recunoașteți-vă slăbiciunea, recunoașteți starea de deficiență în care vă aflați și veniți cu umilință la Cel care este El Însuși putere și lumină și care dorește să vă ofere putere și lumină. Cu siguranță că poți dispune de puterea vieții în viața pământească, dar acest lucru nu îți garantează ascensiunea spre înălțimi, deoarece pentru aceasta ai nevoie de tărie spirituală, pe care o poți dobândi într-adevăr cu puterea vieții.... Și dacă, prin urmare, cereți tărie spirituală, vă recunoașteți singuri starea de slăbiciune și încercați să o remediați. Eu vă dau totul, sunt mereu dispus să vă dau și nimeni nu trebuie să plece cu mâna goală dacă speră să fie întărit de Mine.... Dar trebuie să vă apropiați de Mine pentru aceasta.... Pentru că odată ați respins iubirea Mea.... și asta a însemnat că ați devenit neputincioși, deoarece iubirea Mea își pierde eficiența de îndată ce întâmpină rezistență. Prin urmare, trebuie mai întâi să renunți la rezistența ta, iar tu Îmi dovedești acest lucru atunci când apelezi la Mine pentru har și putere.... ceea ce înseamnă că ești dispus să te întorci la Mine, că simți lipsa iluminării iubirii ca fiind o stare slăbită și că vrei să o primești din nou. Și astfel pot și Eu să Mă dăruiesc vouă și să vă ofer har și putere.... Și cu adevărat, vă voi împărți din belșug, nu veți duce lipsă de nimic și acum vă veți parcurge cu succes și drumul vieții voastre pământești. Vei trece testul voinței și îți vei întoarce mereu privirea spre Mine, pentru că acum te voi atrage cu dragostea Mea. Poți să crezi că nu vei reuși de unul singur, că ai nevoie de Mine și de ajutorul Meu..... Iubirea Mea copleșitoare vă garantează că vă voi acorda acest lucru, dar trebuie să o cereți voi înșivă, trebuie să vă întoarceți gândurile spre Mine și să vă deschideți pentru a primi puterea harului. Așa cum odinioară v-ați îndepărtat de Mine și v-ați închis în voință liberă.... așa că acum trebuie să vii din nou la Mine de bunăvoie, iar rugăciunile tale vor fi cu adevărat ascultate, căci iubirea Mea nu vrea decât să se dăruiască, vrea să te facă fericit, vrea să trezească morții, vrea să întărească pe cei slabi.... Vrea să vă atragă la ea și, prin urmare, caută să se unească cu voi, dar trebuie să intrați în ea de bunăvoie, pentru că nu vă forțez. Dar atunci nu voi mai cunoaște restricții, veți primi putere și har din abundență, iar ascensiunea va fi ușoară pentru voi, veți trăi viața pământească în conformitate cu scopul ei; Vă veți da seama că Eu Însuși și unirea cu Mine sunt scopul vieții voastre pământești. Și acum veți merge conștient pe calea pământească, căci acum vă veți simți ca niște copii ai Tatălui vostru, veți stabili relația corectă a unui copil cu Tatăl său și, cu adevărat, vă veți întoarce în casa Tatălui vostru și acum veți fi și veți rămâne uniți cu Mine pentru totdeauna.... Vei folosi bine toate harurile și te vei maturiza pe Pământ.... Acum veți putea intra în Împărăția Mea ca adevărați copii ai Mei, care este adevărata voastră casă....

Amin

Întărirea voinței și furnizarea de putere prin Iisus Hristos

Voința slăbită a omului.... Semnificația lucrării de răscumpărare....

B.D. Nr. 2779
19. iunie 1943

Ființa umană este incapabilă de a face ceva fără harul lui Dumnezeu.... adică voința sa este atât de slăbită și puterea sa de rezistență atât de scăzută încât nu s-ar maturiza spiritual pe Pământ fără sprijinul divin, deoarece adversarul lui Dumnezeu îl asuprește în mod constant, influențându-i voința și făcându-l astfel incapabil să lupte împotriva lui. Influența adversarului lui Dumnezeu este atât de mare asupra ființei umane pentru că el îi prezintă plăcerile lumii, iar ființa umană, aflată în stare de liber arbitru, poate acum să decidă pentru ea însăși. De nenumărate ori înainte, voința sa era legată și nu avea acces la nimic altceva decât la ceea ce corespundea naturii sale. Liberul arbitru permite acum gândirii, sentimentelor și dorințelor sale să se manifeste, dorințele sale cresc și sunt acum îndreptate spre lucruri care încă adăpostesc substanțe spirituale complet imature, astfel că ele fac parte din adversarul lui Dumnezeu, pe care acesta le folosește acum ca momeală pentru a recâștiga substanțele spirituale care s-au apropiat deja din nou de Dumnezeu. Prin aceste momeli, el slăbește voința ființei umane în așa fel încât aceasta nu ar fi capabilă să își îndeplinească sarcina pământească actuală dacă Dumnezeu nu l-ar ajuta cu harul Său.... cu ajutorul Lui.... Influența adversarului lui Dumnezeu asupra oamenilor era enormă înainte de venirea lui Iisus Hristos pe Pământ, iar voința oamenilor era atât de slăbită încât aproape nicio ființă umană nu era capabilă să se desprindă de materie, de spiritualul imatur care încearcă să înlănțuie de sine spiritualul deja mai matur. Adversarul lui Dumnezeu stăpânea lumea, adică voința omului s-a subordonat complet voinței lui și astfel avea o mare putere. Acum, voința unei ființe umane îi opune rezistență.... Iisus Hristos a recunoscut slăbiciunea oamenilor și consecințele îngrozitoare ale acesteia și, în dragostea Sa copleșitor de mare pentru oameni, a căutat să-i ajute.... El S-a oferit pe Sine ca jertfă pentru ei, pentru a cumpăra o voință puternică, o voință care să reziste activității adversarului.... Acesta a fost un dar care a fost astfel dobândit nemeritat pentru oameni și, din nou, depindea de voința lor dacă doreau să accepte sau nu acest dar. Adversarul lui Dumnezeu folosește toate mijloacele pentru a-i împiedica pe oameni să se folosească de harul actului de mântuire, încercând să-l slăbească sau să-l nege cu totul.... Și iarăși, iubirea și harul lui Dumnezeu este, de asemenea, extrem de eficient...., prin faptul că oamenilor li se oferă adevărul de sus, că sunt luminați în legătură cu totul și, de asemenea, necesitatea de a-L recunoaște pe Hristos ca Răscumpărător al lumii le este făcută atât de ușor de înțeles încât le este ușor să creadă în El și astfel să se plaseze în binecuvântarea actului de mântuire.... Voința oamenilor este slabă, dar Dumnezeu se străduiește în permanență să le dea putere și har, pentru că fără acestea nu poate rezista provocărilor adversarului, pentru că are nevoie în permanență de ajutorul lui Dumnezeu pentru a putea stăpâni sarcina sa pământească, pentru a se putea elibera de influența celui care vrea să-i provoace căderea. În ciuda slăbiciunii sale, ființa umană nu este neputincioasă, căci toate binecuvântările actului de mântuire îi sunt la îndemână, adică dacă crede în Iisus Hristos ca Răscumpărător al lumii, în răstignirea Sa din dragoste pentru umanitate, care se afla sub vraja adversarului.... Dacă îl cheamă în ajutor pe Iisus Hristos, va primi și puterea de a rezista; în toate adversitățile și pericolele care îi amenință sufletul, va fi sprijinit și ținut de Cel în Care crede sufletul său; va găsi mereu ajutor de la El, harul divin va curge mereu spre el, se va putea despărți de bunurile pământești și va putea să se străduiască spre Dumnezeu fără piedici; spiritul său va recunoaște adevărul cu lumină și strălucire, dragostea sa va crește și astfel i se va furniza mereu o nouă putere.... harurile operei de răscumpărare vor deveni copleșitor de eficiente în el și îl vor ajuta spre propria răscumpărare....

Amin

Trebuie să vă fac să vă gândiți mereu că voi sunteți doar prea slabi pentru a vă răscumpăra în cele din urmă din formă. Pentru prima dată nu puteți să vă adunați voința de a vă elibera de adversarul Meu, pentru că el vă ține voința slăbită și nu aveți puterea de a o întoarce spre Mine, pe care nu-L recunoașteți pentru că vă lipsește toată lumina.... Prin urmare, voința trebuie mai întâi întărită, ceea ce numai Unul singur poate face: Iisus Hristos, Răscumpărătorul lumii...., căci prin moartea Sa pe cruce a dobândit pentru voi harul unei voințe întărite. Prin apostazia voastră trecută de la Mine, v-ați predat complet în puterea adversarului Meu, care nu v-ar mai elibera niciodată de bunăvoie dacă nu v-aș fi răscumpărat de la el în Iisus Hristos prin actul Meu de Mântuire. Dacă vreți voi înșivă aceasta, el nu mai are dreptul asupra voastră, vă puteți elibera de el, dar aveți nevoie de putere pentru a face acest lucru.... Odată ce ai nevoie de o voință întărită și apoi și de o rezervă de putere pentru a-ți transforma voința în acțiune.... Trebuie să vă întoarceți această voință spre Mine și să o subordonați voinței Mele, ceea ce înseamnă să trăiți în conformitate cu voința Mea. Iar voința Mea este: Să vă încadrați în legea ordinii divine, adică să trăiți în iubire. Dar starea ta de întrupare ca ființă umană nu este o stare de putere și lumină.... Sunteți niște creaturi slabe care încă trăiesc în întunericul spiritual, care nu știu nimic despre starea voastră originară, despre relația voastră cu Mine și despre sensul și scopul vieții voastre pământești. Și nu veți putea niciodată să vă înălțați din această stare deficitară, nu veți putea niciodată să vă recăpătați starea inițială dacă nu v-aș oferi forța care vă este din belșug la dispoziție prin actul de mântuire al lui Iisus, pentru că Eu Însumi am murit pentru voi în omul Iisus pe cruce pentru a vă ajuta, pentru a remedia lipsa voastră de putere, pentru a vă lumina calea spre Mine și pentru a vă conduce peste toate obstacolele dacă voi înșivă doriți acest lucru. Și ca să o dorești, trebuie doar să te folosești de binecuvântările actului de mântuire.... Trebuie doar să Mă rogi în Iisus pentru putere de voință, pentru ajutor, pentru toate mijloacele prin care poți urca.... și Eu îți voi răspunde la rugăciune..... Orice cerere pe care o vei face lui Iisus Hristos pentru mântuirea ta va fi îndeplinită și nu se poate pierde nici o persoană care, crezând în actul mântuirii, se încredințează Lui, care Îi cere iertare pentru vina sa și sprijin pentru a putea ajunge la țintă, pentru a se elibera de forma care este rezultatul căderii anterioare în păcat, al apostaziei de la Mine.... Și orice astfel de cerere va fi ascultată, căci acum Mă recunoașteți din nou în Iisus Hristos, pe Care ați refuzat să-L recunoașteți și astfel ați căzut în abis.... Dar voi nu veți realiza singuri această lucrare de răscumpărare, nu veți avea niciodată puterea de a vă desprinde de adversar, veți rămâne veșnic în puterea lui, dacă nu veți fi ajutați de Cel care și-a vărsat sângele pentru voi.... dacă nu veți lua calea către El și astfel și către Mine, Care vă va răscumpăra cu adevărat din puterea lui....

Amin

"Și lumea va fi izbăvită de tot păcatul...."

B.D. Nr. 1434

24. mai 1940

Și lumea va fi izbăvită de tot păcatul.... Astfel, Domnul a vorbit o dată oamenilor, a vestit pe Răscumpărătorul, a promis oamenilor răscumpărarea din orice păcat. Iar Iisus Hristos a împlinit această promisiune prin suferința și moartea Sa pe cruce. Dar cum vede lumea, adică omenirea însăși, această răscumpărare?.... Domnul a făcut totul pentru a împlini această promisiune, dar ce trebuie să facă omul pentru a avea parte de promisiunea divină?.... El trebuie să aibă mai întâi voința de a se lăsa răscumpărat.... Astfel, recunoscându-L pe Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, trebuie să vrea să aparțină celor care au fost răscumpărați prin moartea Sa pe cruce. El trebuie să fie dispus să primească harurile actului de mântuire, care este: O voință care este întărită prin rugăciunea inimii și care permite ca totul să se realizeze, astfel încât să poată fi pus în acțiune. Anterior, voința era legată de puterea adversarului și nu existau mijloace de a se elibera de această putere, deoarece ființa umană era prea slabă pentru a rezista din cauza vinovăției sale de păcat. Iubirea divină s-a dat pe Sine pentru ca puterea adversarului să fie frântă, astfel încât voința ființei umane să devină atât de puternică pentru a scăpa de această putere. Astfel, puterea voinței trebuie mai întâi solicitată prin rugăciune.... Și în același timp, ființa umană trebuie să se transforme într-o ființă iubitoare, ceea ce, de asemenea, este posibil pentru ea doar prin lucrarea de iubire a Domnului..... Căci păcatul se răscumpără doar prin iubire. Astfel, ființa umană care vrea să fie răscumpărată din păcat trebuie să stea în iubire, deci trebuie să fie pătrunsă, ca să zicem așa, de raza de iubire divină care l-a determinat pe Iisus Hristos să se sacrifice pentru vina de păcat a umanității. Ființa umană trebuie să afirme marea operă de milostenie, să recunoască iubirea lui Hristos și să dorească să poată face parte din cercul celor pentru care Domnul a murit pe cruce.... el trebuie să recunoască lucrarea de răscumpărare și să vrea să fie răscumpărat....

De aceea, oricine apelează la mila lui Dumnezeu de dragul lui Iisus, care îl imploră pe Iisus ca mijlocitor între el și Dumnezeu pentru mijlocirea sa, pretinde harurile lucrării de răscumpărare.... Dacă cereți Tatălui în numele Meu, El vă va da.... De dragul Fiului Său, toată vina păcatului va fi ștearsă, de dragul Fiului Său, iertarea păcatelor este asigurată pentru toți oamenii. Așadar, oricine crede în Iisus Hristos, că El este Fiul lui Dumnezeu, Care a răscumpărat lumea de tot păcatul prin moartea Sa pe cruce, va fi și el răscumpărat prin credința lui..... Căci acceptă harul pe care i-l oferă Însuși Răscumpărătorul, se lasă răscumpărat prin voința Lui..... El afirmă lucrarea de răscumpărare, recunoaște iubirea divină copleșitoare, își recunoaște vina extrem de mare, își recunoaște nevrednicia și neputința de a se elibera de ea. Își ridică mâinile implorându-l pe Hristos și îi cere îndurare.... Și astfel el devine liber de orice vină.... Lucrarea de iubire a Mântuitorului pentru omenire poate fi apreciată în măreția ei doar atunci când ființa umană își imaginează atât deliciile cerești, cât și suferințele de nedescris din lumea de dincolo, deci atât starea de răscumpărare, cât și cea de izgonire.... atunci când își imaginează că doar iubirea Sa infinită l-a determinat pe Iisus să ia asupra Sa o durere de nedescris pentru a cruța durerea sufletelor din lumea de dincolo. Totuși, dacă iubirea Sa nu este recunoscută, dacă actul de mântuire al Domnului este pus la îndoială sau chiar contestat, ființa umană se exclude din cercul celor pe care Domnul i-a răscumpărat prin moartea Sa pe cruce. Căci dacă Domnul, în dragostea Sa, îi oferă cel mai delicios dar al harului și el îl respinge, este vina lui dacă suferința de nedescris se abate asupra lui în lumea de dincolo. Nici o ființă nu poate fi răscumpărată fără Iisus Hristos, căci voința era legată, adică în puterea lui Satana, atâta timp cât Hristos Însuși nu a eliberat această voință.... Soluția a avut loc prin moartea lui Hristos pe cruce. Domnul a murit pentru toți și astfel fiecare voință poate deveni liberă de puterea potrivnicului, dar fără

răscumpărare puterea potrivnicului este atât de mare încât ființa umană singură nu va putea niciodată scăpa de ea....

Amin

Urmând pe Iisus....

B.D. Nr. 1834

27. februarie 1941

Există o singură cale care duce la viața veșnică și la unirea cu Dumnezeu.... calea prin Iisus Hristos, iar cel care îl respinge pe Hristos nu va putea intra niciodată pe poarta raiului spre fericirea veșnică. Ființa umană trebuie să parcurgă același drum pe care l-a parcurs Iisus pe Pământ, drumul iubirii și al suferinței, pentru că nu se poate răscumpăra decât prin iubire și nu-și poate reduce vina păcatului decât prin suferință. Iar pentru a putea face acest lucru, trebuie să i se împărtășească harurile dobândite de Iisus prin moartea Sa pe cruce, pe care el, la rândul său, le poate primi doar dacă îl recunoaște pe Iisus Hristos ca Răscumpărător și Fiul al lui Dumnezeu. El trebuie să aibă credință în Răscumpărătorul divin.... El trebuie să creadă că Dumnezeu Însuși L-a trimis pe Pământ pentru a putea locui în El în toată plinătatea.... el trebuie să creadă că însăși iubirea divină a coborât la oameni, iar apoi dovedește credința în Dumnezeu doar atunci când recunoaște actul mântuirii ca fiind un act de cea mai mare iubire pentru oameni și vrea să participe la binecuvântarea actului mântuirii. Iisus spune: "Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine...." Iisus nu rostește aceste cuvinte ca o ființă umană, ci ele trebuie înțelese în mod spiritual. El Însuși a fost iubire pură și, prin urmare, ființa umană trebuie să se transforme în iubire pentru a se uni cu Tatăl, care este iubire. Dar dacă ființa umană se află în dragoste, atunci va recunoaște că Iisus Hristos este și întruchiparea divinității veșnice. El nu va mai putea să-l despartă pe Hristos de Dumnezeu și, astfel, iubirea va fi singura cale de a ajunge la Dumnezeu. Dar dacă o persoană nu-L recunoaște pe Hristos, nu poate gândi niciodată corect. Și chiar dacă vrea să-L afirme pe Dumnezeu, nu este o credință profundă, care îl separă pe Dumnezeu și pe Hristos unul de celălalt. El face o concepție falsă despre Dumnezeirea eternă. Doctrina creștină prescrie ca fiind cele mai importante cele două porunci: Să-L iubești pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele tău ca pe tine însuși. Pentru a împlini această poruncă, el trebuie să fie el însuși iubire și, prin urmare, trebuie să parcurgă același drum pe care l-a parcurs Iisus pe Pământ; trebuie să distribuie iubire în toate modurile sale de viață și, întrucât Dumnezeu este iubirea însăși, prin orice lucrare de iubire atrage la sine divinitatea eternă, se unește cu ea și atunci are loc același lucru care l-a determinat pe Iisus să spună: "Tatăl și cu Mine suntem una". De asemenea, El s-a unit cu Dumnezeu prin iubirea Sa coplesitoare, astfel încât a fost pe deplin justificat să pronunțe aceste cuvinte, deoarece Ființa Sa era complet pătrunsă de duhul divin, astfel că Tatăl..., Dumnezeirea veșnică.... era în Fiul, în Cel care a provenit din El, și nu mai puteau fi separați veșnic unul de celălalt. Iar această contopire cu puterea primordială va fi întotdeauna rezultatul unei iubiri intime pentru Dumnezeu și pentru oameni, astfel încât iubirea este calea care duce la Dumnezeu. Opera de răscumpărare a fost cea mai mare operă de iubire a unei ființe umane pentru întreaga umanitate. Oricine nu recunoaște acest lucru trebuie să fie lipsit de orice iubire, altfel ar dori să recunoască legătura în modul cel mai clar și orice îndoială cu privire la divinitatea lui Iisus ar dispărea. Fără iubire, însă, calea de urcare nu poate fi parcursă niciodată, pentru că atunci ființa umană nu îl urmează pe Iisus, nu aparține celor care au fost răscumpărați prin moartea Sa pe cruce și, prin urmare, este pierdută pentru veșnicie.....

Amin

Cunoașterea motivelor spirituale ale lucrării de mântuire....

B.D. Nr. 7852

16. martie 1961

Depinde de voi înșivă cum vă veți implica în actul Meu de mântuire, căci voința voastră este liberă.... Nu voi forța o persoană să ia calea crucii, trebuie să o parcurgă pe cont propriu.... dar Mă voi asigura întotdeauna că el primește cunoașterea despre Iisus Hristos și despre actul Său de mântuire, pentru că drumul spre El este și drumul spre Mine, care am săvârșit actul de mântuire Eu Însumi în ființa umană Iisus. Iar această cunoaștere trebuie să corespundă adevărului, pentru că nu este

suficient să menționezi doar un eveniment a cărui semnificație nu ți se face înțeleasă. Nu este suficient nici să privim din punct de vedere pământesc-uman, pentru că motive spirituale profunde au fost motivul pentru care omul Iisus a pășit pe Pământ și a suferit cele mai amare suferințe și, în cele din urmă, cea mai chinuitoare moarte pe cruce.... Iar aceste motive spirituale vă vor da lumină și acum vă vor determina și voința de a-L recunoaște și de a vă folosi în mod conștient de binecuvântările actului de mântuire, dacă sunteți de bunăvoință. Dacă această cunoaștere vă este prezentată în mod neînțeles, atunci nu Îl veți recunoaște niciodată ca Răscumpărător al vostru din păcat și din moarte, pentru că numai adevărul pur vă va aduce lumina cea bună de îndată ce vă veți apleca asupra lui. Și pentru că doresc mult întoarcerea voastră la Mine, care M-am întrupat în omul Iisus pentru a vă răscumpăra pe voi, oamenii, voi avea grijă ca voi să fiți mereu instruiți în adevărul despre El, pentru că vreau ca voi să mergeți pe drumul crucii, să vă duceți și voi acolo vina păcatului, să apelați și voi la El pentru iertarea vinovăției voastre.... Căci atunci vei lua și tu calea spre Mine, Dumnezeu și Tatăl tău din veșnicie, și te vei întoarce în casa Tatălui tău.... Dar în vremurile de pe urmă, potrivnicul Meu se înfurie și luptă cu toate mijloacele ca să nu se facă lumină în tine.... În ultimele zile, imaginea Răscumpărătorului divin se estompează tot mai mult printre oameni, ei nu-L cunosc și nu-L recunosc, nu cunosc semnificația vieții Sale pământești, adesea se îndoiesc complet de existența Sa sau resping fără rezerve tot ceea ce li se spune și nu știu că Mă resping și pe Mine Însumi odată cu El, căci Eu și El suntem una și Eu Însumi am venit pe Pământ în Iisus pentru a vă elibera pe voi, oamenii, de sub controlul adversarului Meu. Dar el vrea să împiedice tot ceea ce ar putea să vă ofere claritate, vrea să blocheze calea care duce la Mine și, de aceea, vrea să elimine de la voi, oamenii, orice cunoaștere, orice adevăr despre Iisus Hristos și actul Său de mântuire, el vrea să vă determine..., el vrea să vă facă să vă lepădați de El pentru a vă ține sub controlul său, de care, însă, Iisus Hristos ar vrea să vă elibereze și o poate face dacă aveți aceeași voință de a fi eliberați de El și vă apropiați de Mine Însumi în Iisus pentru a vă ajuta și a vă răscumpăra vina păcatului.... De aceea, Mă voi adresa mereu vouă, oamenilor, și vă voi arăta mereu actul de mântuire și semnificația lui, vă voi lumina și vă voi face să înțelegeți motivele spirituale ale manifestării Mele umane în Iisus, vă voi instrui în adevăr, pentru că numai acesta vă poate aduce lumina cea bună, și vă voi îndemna mereu să vă pronunțați voi înșivă asupra cunoștințelor spirituale care vă sunt transmise, pentru a găsi calea cea bună, calea spre cruce.... Pentru că nici o altă cale nu duce la beatitudine, trebuie să o iei pe calea pe care a luat-o Iisus, trebuie să îl urmezi și El îți va deschide cu adevărat porțile beatitudinii, nu te va lăsa în întuneric, te va elibera de puterea adversarului, pentru că dacă vei lua calea spre El, vei lua și calea spre Mine, care eram Eu Însumi în El când a săvârșit actul mântuirii.... Voi veniți la Mine, care M-am manifestat în Iisus, pentru a putea fi vizibil pentru voi, creațiile Mele vii. Doar lăsați-vă întotdeauna să fiți instruiți în adevăr și atunci veți fi atrași și voi de Mine, pe Care învățați să-L iubiți doar prin adevăr și Care vă atrage mereu la Sine prin iubirea Sa, Care nu se va odihni până când nu vă veți întoarce în veșnicie.... până când ați devenit ai Mei și veți rămâne ai Mei pentru totdeauna....

Amin